

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Unidentified

Flying Objects

INFORMATION

NR 5
1976
ARGANG 8

ISSN 0346-3540

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Redaktionens adress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge

I redaktionen

Olle Ohman — Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering.

Tel. 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.

Tel 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,

Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg, Thomas Ö Orr.

Lay-out

Olov Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonsson. 45 kronor helår.

- UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m m — sker ideellt och oavlönat.
- För artiklarna svarar författarna.
- UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>Jättestenar håller kurs mot jorden</i>	<i>4</i>
<i>Märkligt UFO-fenomen iakttogs vid Areskutan</i>	<i>6</i>
<i>Männen i svart</i>	<i>7</i>
<i>Mexiko — pyramidernas land</i>	<i>8</i>
<i>Willy Wegner, dansken som fick statsstöd.....</i>	<i>10</i>
<i>UFO och oförklarligt avlivade djur.</i>	<i>12</i>
<i>Fruktansvärt oljud från okänd rymdfarkost.....</i>	<i>14</i>
<i>Vad händer på Alnön?.....</i>	<i>15</i>
<i>"Elektrisk chock" kastade flickan till golvet.....</i>	<i>16</i>
<i>Har det hänt nå't?</i>	<i>18</i>
<i>UFO lågsniffade över Köping för 50 år sen.....</i>	<i>21</i>
<i>Månfarare mötte UFO: s.....</i>	<i>22</i>
<i>Husvagnscampare skrämdes av nattligt UFO.....</i>	<i>23</i>
<i>Förbryllande föremål</i>	<i>23</i>

OM DU FLYTTAR:

1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.

2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg motages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3"

UFO-information för synskadade

Vår medlemstidning finns fr o m i år även som taltidning på c-60 kassetter. En stor efterfrågan, från främst synskadade radioamatörer, av fortlöpande nyheter i UFO-frågan har länge funnits.

Nu läses vår medlemstidning in på band som taltidning. Det är medlemmar inom Köpings UFO-förening, som sköter inläsningen av tidningen. Även annat intressant UFO-material från böcker och tidskrifter läses in. Vidare finns intressanta föredrag, paneldiskussioner, radioprogram etc att tillgå. Verksamheten är således avsedd enbart för synskadade och andra personer med handikapp, som försvårar visuell läsning.

Utlåningen av detta material administreras av Lars Göransson, själv synskadad radioamatör med signalen SM5FFQ.

Har ni synskadade vänner i bekantskapskretsen som är intresserade av UFO-frågan, så bed dem vända sig till Lars Göransson, Rydsvägen 298 A, 582 50 LINKÖPING, telefon 013/15 44 31, 403 48.

A B C

=BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1. av Jan Sandell

Uppftar de viktigaste grundreglerna för uppbyggande av det nya mänskliga samhället.

Del 2 och 3 (ej färdigt men under utarbetning)
Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak och verkan), djurplågeriet, meditation, framtidens samhälle, nya tekniska forskningar om universums skapelse och framtidens rymdresor med ny teknik.

Pris Del 1 kr. 3:— (moms inräkn.) + porto.

Härmed beställes st. böcker Del. 1

Namn

Adress

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

När får vi hjälp av UFO-prognoser?

Hösten har kommit. Mörker och kyla griper allt hårdare tag om oss. Vi bereder oss inför ännu en vinter och har så smått börjat spekulera i om det skall bli mycket eller lite snö eller kanske rentav en ny barvin-
ter. Vi försöker kort och gott finna ut hur den närmaste framtiden skall bli. Så har vi förmodligen gjort i oöverskådlig tid och det kommer vi att fortsätta med, men nu med hjälp av datorer och annan utrustning.

Vi har skördeprognoser, väderprognoser, Sifundersökningar och oräkneliga andra framtidskalkyler.

Varför kunde vi inte försöka oss på att få fram en UFO-prognos? Säkert skulle det vara åtskilligt att lära av en sådan sak. Det talas t ex om att UFOs kommer i perioder, till olika länder vid olika tidpunkter o s v. Visst kan det förhålla sig så — men det kan ju också vara på det sättet, att det är vi själva som har del i fenomenets variationer. Kanske inverkar vädertyp, årstid, tekniskt framåtskridande eller d: o tillbakagång.

Vad jag menar är att om man skall försöka sig på att göra UFO-prognoser, tvingas man väga in ett antal faktorer. Då är det troligt att man skulle få klarhet i om hösten t ex medför ökad UFO-aktivitet, eller om det i själva verket förhåller sig så, att dessa farkoster lättare kan iakttas, då den mörka årstiden sätter in.

Prognoser skulle kunna bidra till att avliva myter eller bekräfta teorier som att vi exempelvis på hösten skulle ha en mer skärpt iakttagelseförmåga genom att vi under sommaren vitaliserats och laddats upp. Allteftersom hösten och vintern skrider fram, mattas denna förmåga för att under senvintern nå sitt bottenläge.

Sådana teorier skulle som sagt kunna bekräftas eller avskrivras, och perspektivet på UFOs skulle bli betydligt vidare och sakligare.

Det finns ytterligare en komplikation i UFO-problemet, som vi inte får glömma. Det händer ibland att våra sinnesorgan registrerar ett föremål, som vi genom vårt konventionella tänkande inte alls är beredda att klassa som UFO. Och likväl är det med största sannolikhet fråga om ett sådant föremål.

Ett färskt exempel: för en tid sedan såg jag själv och med mig ett antal andra vittnen ett d u b b e l d ä c k a t flygplan — en luftfarkost som vid första anblicken helt liknade ett vanligt flygplan. Men vid närmare eftertanke fann vi vad vi sett egendomligt och mystifierande. (Ett av vittnena filmade f ö farkosten).

Det hör ju inte till vanligheterna att man ser flygplan av den nämnda typen. Telefonsamtal till luftfartsmyndigheter gav till resultat att i n g e t flygplan av denna typ befunnit sig inom området, och en representant för flygvapnet meddelade, att sådana maskiner endast förekommer i England och Sovjetunionen. Det är knappast sannolikt, att ryssar eller engelsmän flyger in över Sverige i museiföremål av den här typen.

Det kan vara intressant att våga en gissning igen. Kan det möjligen vara så, att flygplan och fartyg som spårlöst försvinner helt enkelt tas om hand av UFOs för att sedan användas till olika uppdrag här på jorden? I sådana farkoster skulle ufonauterna kunna färdas praktiskt taget utan att väcka uppmärksamhet. Ingen skulle komma på tanken, att ett vanligt flygplan har en ufonaut som pilot.

Det torde inte vara så svårt för ett UFO att ta med ett litet flygplan för att sedan släppa ut det över vårt luftrum med en av sina egna som pilot. Efter fullbordad spaningstur försvinner planet in i sitt UFO igen! En perfekt manöver!

Ja, alldeles otroligt behöver resonemanget inte vara, ty när det gäller UFOs kan allting hända anser

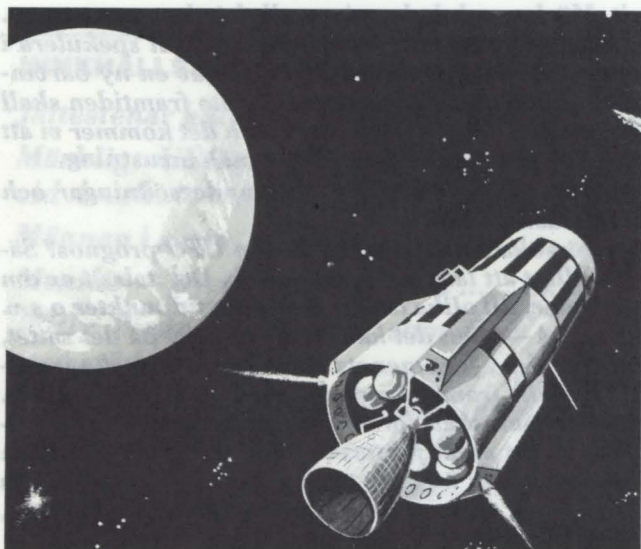
JONZON

Jättestenar håller kurs mot jorden men faran för rymdkrock inte stor

FLORENT SICKENGA

Nära rymdstenen, asteroiden, sker en slutlig inbromsningsmanöver. Raketen med H-bomben faller sedan sakta mot klippblocket med hjälp av dess svaga gravitationsfält.

När vätebombsraketen har anlänt till sitt mål detonerar laddningen och rymdstenen förintas till ett moln av gas och materia som aldrig kommer ner på jorden.

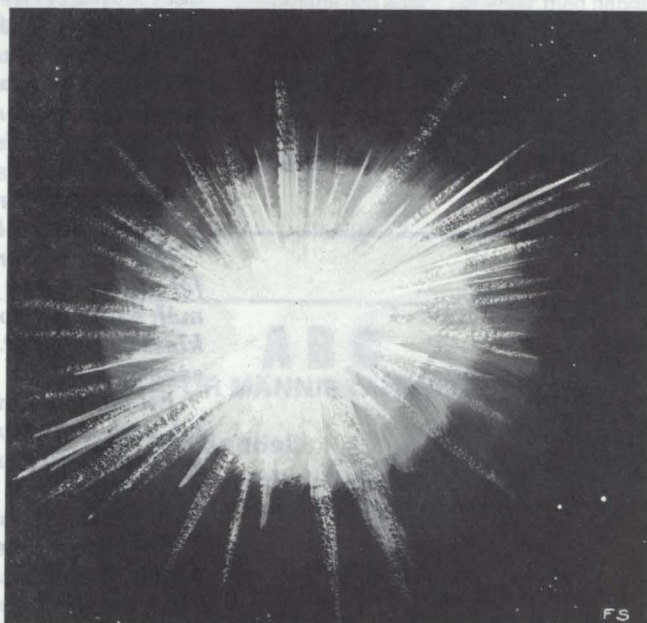
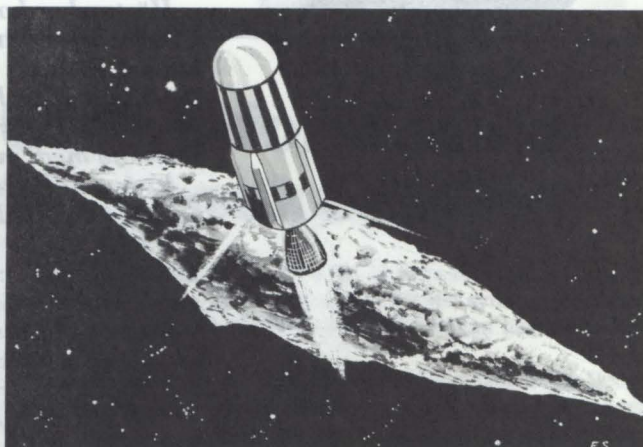
En fara hotar jorden utifrån. En jättestor rymdsten, flera kilometer stor, rusar fram på kollisionskurs. Om den inte hejdas är en fruktansvärd naturkatastrof snart ett faktum. Från jorden sänds därför en raket upp, försedd med en vätebomb för att spränga asteroiden. På teckningen är den på väg och styrs av små raketer mot målet.

Då och då gör asteroider närgångna rymdflygningar förbi vår planet. De "himmelska rymdstenarna" låter oss för det mesta vara i fred, men ibland tycks det inte kunna undvikas att deras banor runt vår sol ändras på ett sådant sätt att de går in i en ödesdiger kollisionskurs mot jorden. På vår planets torra yta kan man finna minst 14 kratrar, vilka måste ha uppstått till följd av sammanstötningar med meteoriter av ansevärda dimensioner. Det rör sig här om stora föremål vilkas energitvveckling vid kollisionerna är direkt jämförbar med vad vi människor nu själva kan åstadkomma med kärnenergi.

Wolf-meteorkratern i Australien, Barringerkratern i Arizona och Vredefort-ringen i Transvaal, Sydafrika, är bevis för naturkatastrofernas oöverträffbarhet. Transvaal-kratern, över en halv miljon år gammal och med en diameter av 42 km, bildades då en 1,5 kilometer stor asteroid slog ner med en sprängkraft av ungefär en miljon megaton! Men som sagt, det var länge sedan. Tyvärr kan dock dylika sammanstötningar mellan vår planet och ett föremål från rymden inte uteslutas än i dag. Regelbundet passerar jordens bana av stora och små rymdstenar, grus som är kvar från vårt solsystems skapelsetid men även rester av döda kometer. Tursamt nog för oss färdas många av dessa planetoider i sådana banor och med sådan hastighet att de flyger förbi jorden och inte kan fångas in av jordens gravitationsfält.

Hermes

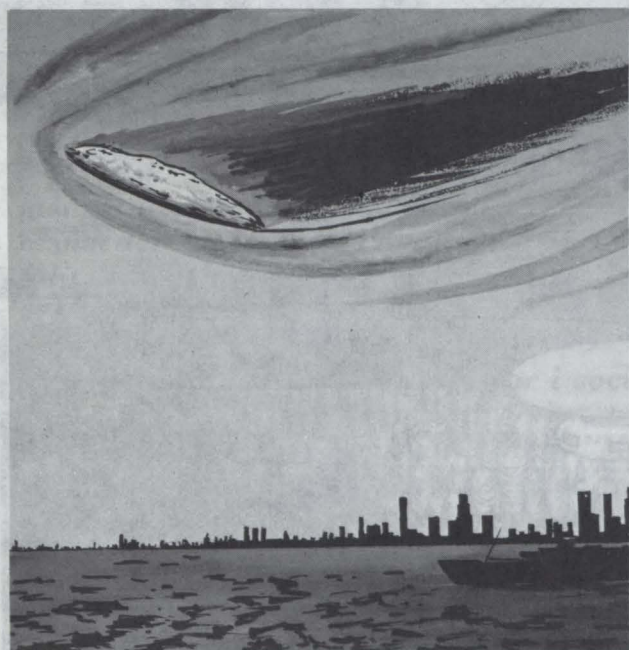
En annan kanske något hotfullare planetoidtyp är den som har sin bana korsande jordens, ständigt utsatt för små ändringar till följd av de stora planeternas gravitationsfält, vilket kan innebära att någon eller några av dem förr eller senare kommer att ramlar ner på jorden. En sådan planetoid är Hermes. Den kan komma

jorden närmare än vår egen måne, och har en diameter på 1,5 kilometer, är mer än 10 km lång och har en massa av drygt 3 miljarder ton! Några av de kända planetoider som passerar nära jorden är Adonis, Apollo, Amor och Geographos. Den senare passerade jorden senast 1969. Men hur många rymdstenar finns, vilkas dimensioner är för små för att de skall kunna bli upptäckta men för stora för att brinna upp i jordatmosfären? Risken att en rymdsten skulle träffa prick på en stad eller bebodda trakter är emellertid inte stor. 3/4 av jordens yta är täckt av vatten och hälften av kontinenterna är obebodda. Skulle trots detta ett nedslag ske i tätbebyggda områden, vore det en förödande katastrof. En planetoid med en storlek av ungefär 400 meter skulle utplåna allt inom 1 kilometers radie och åstadkomma stor förödelse över en yta av 5.000 kvadratkilometer... Just en sådan rymdsten slog ner i Arizona i förhistorisk tid och skapade Barringerkratern, 1.200 m stor och 180 m djup.

Jenny Norlin och Lage Nordström iakttagit ett UFO-fenomen den 7 januari i år. Parat vid-
tades i en högt belägen sportstuga och kun-
de således observeras förutom av övriga när-
mot skogen nedanför.
Detta eliminerar teorier om misstolkning-
ar av iakttagelsen på högre höjd. Jenny
Norlin berättar:

Rymdklippblocket flyger som en glödande klump genom atmosfären och har nästan nått fram till ytan. Katastrofen är nästan ett faktum och så här kan det gå om man inte lyckas spränga en rymdsten i kilometerstorlek innan den når jorden.

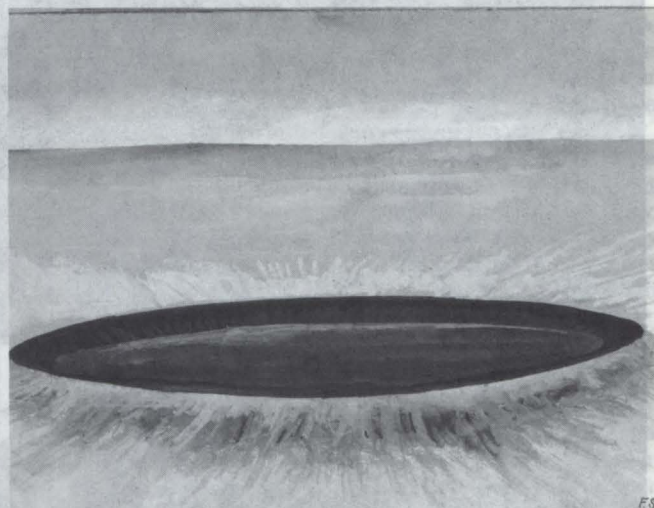
Rymdteknik

Men låt oss inte oroa oss för rymdstenar, kanske framtidens rymdteknik gör slut på denna fara utifrån. Det kan tänkas att man finner metoder att förrinta objekt som har en kollisionkurs mot jorden. De flesta asteroider, småplaneter, har banor runt solen mellan Mars och Jupiter. Man har nu kartlagt över 1.700, och här gäller det endast sådana som har mått som kan mätas i kilometer. De fyra största asteroiderna är Ceres (765 km stor), Pallas (över 480 km i diam.), Juno (200 km stor), och Vesta (400 km stor). De mindre asteroiderna har en oregelbunden form. Deras gravitationsfält förmår inte samla all materia lika långt från tyngdpunkten. Av de mindre asteroiderna måste det finnas tusentals (man har gissat 30 000) av någon kilometers längd, hundratusentals med en diameter av cirka 10 m, och oräkneliga mindre ner till årtorleken.

Vad kan man göra i framtiden om en av de "mindre" rymdstenarna skulle nå jordens atmosfär men inte brinna upp i den utan ramla ner som en meteorit? Det finns redan planer utarbetade för hur man eventuellt skulle kunna förrinta rymdstenar som ligger på kollisionkurs med jorden och vilka har en diameter av ett par kilometer. En sådan rymdsten är den lilla asteroiden Ikaros, som stormakterna gärna skulle vilja använda som rymdbas. Den kan vara ett hot mot jorden. Det i kosmiska mått mätt lilla rymd-
blocket närmar sig alltså jorden och den minsta lilla avvikel-
se i banan, genom t ex en knuff av något av de stora planeternas gra-
vitationsfält, kan medföra att Ikaros faller ner på vår planet. År 1968 svepte himlakroppen förbi oss på mindre än 10 gånger jor-
den—månavståndet. Nästa passage sker 1987, då närmare än förut. Detta år kan alltså bli ödesdigert för jordens befolkning, om
det skulle medföra en sammanstötning. En träff i bebodda trak-
ter skulle kräva miljontals människors liv och ett nedfall i något

Märkligt UFO-fenomen iakttagas vid Åreskutan

Efter kollisionen återstår en jättelik krater av över fyrtio kilometer i diameter. Landskapet har totalt berövats all växtlighet eller annat tecken på liv hundratals kilometer runt omkring.

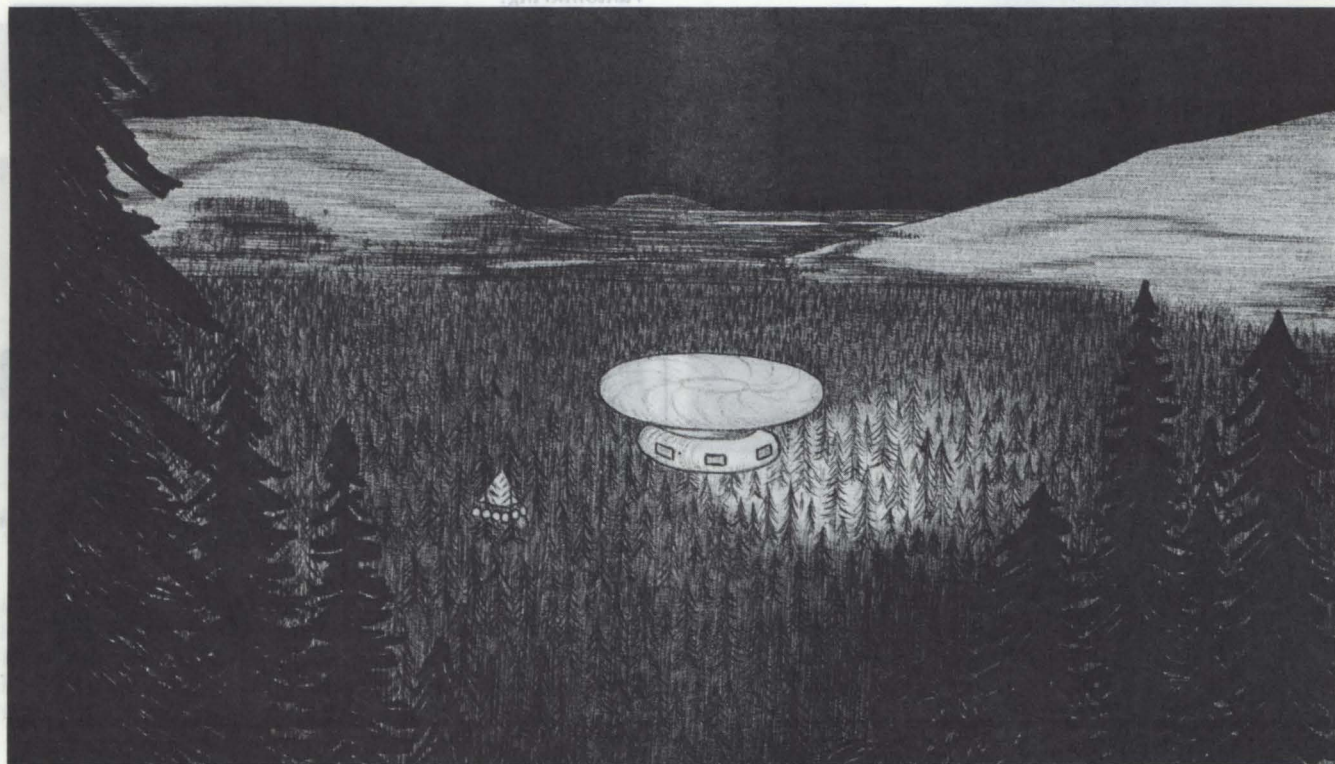
av världshaven skulle framkalla en flera kilometer hög jättesvallvåg, vilket naturligtvis skulle få förödande följder. Det tycks alltså som om Ikaros innebär ett hot mot jorden, och aldrig kommer att tjänstgöra som obemannad rymdbas åt någon stormakt. I stället får man koncentrera sig på att förrinta Ikaros innan kollisionen blir ett faktum. Då skulle den fruktade vätebomben kunna tjänstgöra som människans räddare. En av de s k H-bomberna, av vilka det finns så många att vi kan förgöra oss själva femtio gånger om, kan sändas upp med en raket och spränga Ikaros till ofarligt rymdgrus. För att få den effektivaste sprängverkan måste emellertid raketen sakta falla ned mot rymdstenen med hjälp av Ikaros egen ringa gravitationskraft, och styrd av småraketer. Skulle däremot räddningsaktionen gå om intet på grund av exempelvis felkalkylering eller tekniska missöden och Ikaros sussa vidare mot jorden är katastrofen oundviklig. Hälften av jordens befolkning kommer då att få se himlen rödfärgas, temperaturen kommer att stiga och djurvärlden oroligt försöka rädda sig. När Ikaros som ett glödande berg kommer ned med tusentals vätebombers styrka kommer den att slå djupt in i jordskorpan om den landar på en kontinent. Om Ikaros skulle slå ned i havet skulle det bildas en över 5 kilometer hög våg, vars ringformiga fortplantning skulle dränka många kuster. Detta är en skräckbild som skulle kunna bli verklighet, men vilken dock kan förebyggas redan med dagens teknik. Datorer kan långt i förväg räkna ut Ikaros bana och det i så god tid att man hinner förbereda inte bara en utan många rymdraketer med vilkas hjälp stenen kan sprängas i småbitar. En av dem som förutspår att vätebomben på detta sätt skulle kunna tjäna mänskligheten som dess vän och räddare är professor Stuart Thomas vid Sidney-universitetet, som med intresse följer den lilla asteroidens bana ute i rymden.

Florent Sickenga

Märkligt UFO-fenomen iaktogs vid Åreskutan

Jenny Nordin och Lage Nordström iakttog under nära två timmar flera märkliga UFO-fenomen den 7 januari i år. Paret vistades i en högt belägen sportstuga och kunde således observera föremålen ovanifrån, mot skogen nedanför.

Detta eliminerar teorier om misstolkningar av ljusfenomen på högre höjd. Jenny Nordin berättar:

— Vi vistades i min sportstuga som är belägen i Henåbacken vid vägen till Vålådalen, drygt två kilometer från Undersåker stationssamhälle, med vidsträckt utsikt över Åreskutan och Edsåsen.

— Strax efter midnatt den 7 januari tyckte jag att det blev ovanligt ljus i stugan och bad Lage se efter, om det kom någon bil på vägen utanför.

Lysande föremål i skogen

— Han såg inget på vägen men replikerade med att det var stjärnklart och norrsken. Sedan gick han fram till fönstret som vetter västerut och tittade. "Det lyser i skogen här nere", utropade han. Snabbt var jag framme vid fönstret.

— Ett föremål lyste och glimmade därnere i skogen. Stugan ligger högt, så vi såg alltså ner till skogen. Avståndet dit är ca en kilometer. Det blinkade och glimmade i färgerna gulorange till grönt och jag uppskattade storleken till ca två meter. Det såg först trekantigt ut, men spetsen riktad uppåt, men sedan tändes ett pärlband av ljus runt underdelen och då framträdde föremålet i en rektangulär form med spetsig topp.

Eldkula steg upp

— Efter en stund såg jag en raket, eller någonting liknande en eldkula, stiga upp mot himlen. Jag såg inte varifrån den kom, utan den hade hunnit en bra bit upp, när jag upptäckte den. Vi gick båda ut för att lyssna efter ljud, men det var absolut tyst. Klockan var då 00.30. Lage Nordström såg aldrig "eldkulan" eftersom han stod med en kikare (7x50) och betraktade det rektangulära föremålet nere i skogen.

50 meters UFO med tre fönster

— Efter nära två timmars beskådande av det tindrande föremålet nere i skogen tändes en stark "strålkastare" på höger sida av detta. Hela skogen lystes upp av ett enormt kraftigt blåvitt ljussken.

— Så med ens framträdde ett jättestort föremål. Det var nästan som en explosion med ett centralt rödgult sken som vibrerade. Detta ovala föremål hade tre mycket stora fönster. Ovanför föremålet syntes ett vitt "gasmoln" som verkade strömma ut från övre delen. Molnet var klart avgränsat och verkade rotera.

— Detta föremål iakttog vi i ungefär 40 sekunder och storleken på detta vidunder var minst 50 meter i diameter.

Lyste upp skogen och försvann

— Då det kraftiga ljusskenet lyste upp skogen, såg vi, att båda föremålen nu svävade över trädtopparna. Inga träd skymde objekten. Det stora fönsterförsedda föremålet blev först mörkt och endast den mindre rektangulära tingesten lyste något minut, varefter även den slocknade. Den senare tändes åter någon minut, sedan var allt mörkt.

— Vi såg alltså inte föremålen avlägsna sig från platsen, de bara slocknade! Dagen efter åkte vi runt Edsåsen men hittade inga tillfartsvägar till området, där vi sett föremålen.

Ett ymmigt snöfall senare under dagen omöjliggjorde ytterligare sökande efter eventuella spår. Såväl polisen som flygflottiljen i Östersund uppger vid förfrågan att varken flyg eller helikoptrar opererade i området denna natt.

Intervju: Loy Solli Illustration: Chris B. Vos

Männen i svart

De mystiska "männen i svart" som dyker upp efter UFO-observationer är regerings-agenter som försöker tysta ned det faktum att UFO existerar, påstår en expert.

Mystiska, svartklädda män har utfrågat många personer som har sett UFO:n, uppmanat dem att hålla tyst om vad de sett, förföljt dem, och i vissa fall lagt beslag på fotografier och andra bevis för att UFO:n existerar.

Doktor Ron Westrum, professor i sociologi vid Eastern Michigan University, tror att "männen i svart" (eng. förk. MIB, "Men In Black") är agenter från CIA eller från någon annan hemlig regeringsorganisation.

Officiellt förnekar regeringen UFO:n existens, säger doktor Westrum. Men det är min absoluta övertygelse att människor i vissa fall förföljs av CIA och varnas för att tala om sina UFO-upplevelser. Syftet med denna taktik står öppen för spekulation, men dessa händelser förstärker tanken att regeringen inte bara erkänner UFO:n existens, utan att den aktivt försöker tysta ned informationen om dem.

Doktor Westrum, som håller på med en undersökning för Center for UFO Studies i Evanston, Illinois, är så övertygad om att regeringen ligger bakom trakasserierna i UFO-sammanhang att han planerar att ta med sina åsikter i sin kommande bok om UFO.

Stan Gordon, chef för Pennsylvania Center for UFO research, är en av många UFO-forskare som haft egendomliga upplevelser med "männen i svart". Hans nappatag med de mystiska männen inträffade, då han undersökte ett UFO-fall för två år sedan.

Rymdmänniskoliknande varelse

— En kvinna hade sett en rymdmänniskoliknande varelse med enorma fötter utanför sin husvagn, sade Gordon. Vi höll på att undersöka fotavtrycken, då en man i svart kostym körde fram i en stationsvagn. Han började ställa en massa frågor, och när han fick höra att en man hade fotograferat fotavtrycken, ryckte han till sig mannens kamera och rev ur filmen ur den. Sedan förstörde han fotavtrycken och åkte.

Jim Lorenzen, chef för Aerial Phenomena Research Organization, sade att han har haft åtskilliga upplevelser där "män i svart" varit inblandade.

Ett av olmekernas berömda stenhuvuden. En vuxen människa når knappt upp till munnen på den jättelika skulpturen.

— Jag har haft män som betraktat mitt hem i kikare och jag har bevis för att min telefon avlyssnats, sade Lorenzen. Jag har fått telefonsamtal till mitt kontor och till mitt hem, där man varnat mig för att tala om min UFO-forskning. Och en gång gjordes ett inbrott i mitt hem och mitt dokumentskåp genomsöktes.

I juni reste doktor Allen Hynek, chef för Center for UFO Studies i Evanston, Illinois, till Mexiko för att intervjua Carlos Antonio de los Santos Monteil, en 23-årig pilot, som omtalat att han fått syn på tre UFO:n under en flygning från Zihuatanejo till Mexiko City.

Doktor Hynek intervjuade piloten under två timmar och bestämde sedan att de skulle träffas följande dag till frukost för ytterligare en intervju. Men Monteil kom inte.

"Männen i svart" kom

— Jag fick senare höra genom en god vän till piloten, att Monteil hade uppsökt av "männen i svart", sade doktor Hynek. När han körde hem från vår första intervju tvingade en bil honom av vägen. Två män hoppade ur bilen och rådde honom att tåga om sin UFO-upplevelse för sitt eget bästa.

I juli 1967 påstod Robert Richardson och Jerry Quay att de krockade med ett UFO på en landsväg utanför Toledo, Ohio. Nils Paquette, avdelningschef för the Mutual UFO Network, utredde händelsen.

— Richardson var förständig nog att samla ihop några metallstycken som hade slagits loss från UFO:t, sade Paquette. Han överlämnade styckena till mig då jag intervjuade honom. Senare kom två män i en svart Cadillac för att träffa mig och fordrade att få styckena. Jag talade om för dem, att jag sänt metallstyckena till Rymdforskningsinstitutet och männen for, utan att ha presenterat sig. En kontroll vid polisen visade, att Cadillacens registreringsnummer var falskt. Richardson berättade senare för mig, att han hade kontaktats av två män som varnade honom för att en olycka kunde drabba honom eller hans hustru, om han fortsatte att tala om att han hade sett UFO:n.

Frågade och försvann

Kärnfysikern Stan Friedman, välkänd auktoriet på UFO:n, berättade för Enquirer om en upplevelse han hade haft av "männen i svart" för två år sedan.

— Kort efter det att jag hållit ett föredrag om UFO:n i Oklahoma City fick jag ett telefonsamtal från en obekant man som inbjöd mig till lunch följande dag, sade Friedman. Följande dag kom tre män i svarta kostymer i en svart Cadillac. Vi åt lunch och de frågade ut mig utförligt. Efter lunch körde de mig hem igen. Jag såg dem aldrig mer.

Rex Heflin, vägingenjör i Orange County, Californien, såg och fotograferade ett UFO i augusti 1965. En kort tid senare lånade, kopierade och återlämnade två män, som presenterade sig som representanter för USA:s marinkår, fotografierna.

— Samma dag som fotografierna återlämnades kom två andra män och bad att få låna dem, sade Heflin. De presenterade sig som medlemmar av North American Air Defence Command. Jag gav dem fotografierna och jag har varken sett dem eller fotografierna igen. Jag har talat med flygvapnet, men de förnekar varje kännedom om männen och fotografierna.

Källa: National Enquirer 1975-09-23
Översättning: Gunilla Hellgren

Mexico —pyramider- nas land

Centralamerika kan vara en av de äldsta högt civiliserade platser vi känner till. Rikligt med lämningar från högt stående folk har grävts fram utanför Mexico City och vid kusten. Dessa lämningar har på antropologiska museet i Mexico City, daterats till över 11 000 år gamla. (Amerikanen Nivens fynd tyder på en ännu mycket äldre datering). Hela kusten mot mexikanska golfen är så gott som "nedlusalad" av mycket gamla lämningar i jorden. Man kallar området för The Golf Coast eller Olmekernas kulturspridningsområde. Man har katalogiserat olmekernas fynd hela vägen från 11 500 år sedan fram till 1 900 år sedan. En ovanligt lång tidsperiod — 9 600 år. Deras kultur tycks ha upphört ungefär 100 år f Kr på grund av anstormande krigiska folkstammar norrifrån — samma avslutning som för romarriket i Europa.

Olmekernas berömda stenhuvuden i jätteformat tror man har tillverkats långt före Kristi födelse, när Olmekernas högkultur stod som högst i utvecklingen. Det största stenhuvudet jag hört talas om har beräknats väga ca 50 ton. Ett annat väger 40 ton samt flera 25—30 ton. (Den vanligaste storleken är 5—15 ton). Det är helt ofattbart, hur man kunnat forsla fram dessa oerhört tunga skulpterade stenbjässar 100 km till den plats, där man hittat dem. Den basaltsten, de är gjorda av finns inte närmare än så — fågelvägen. I banad terräng blir transportsträckan mångfalt längre. Någon typ av okänd teknik eller upphävande av tyngdlagen bör ha använts av detta kunniga folk i en svunnen tid. Lämningarna är ofta dolda under ett tjockt lager jord på grund av sin höga ålder. Man förväntas göra många ytterligare fynd i framtiden. Fynd som nu är helt begravda och gömda.

3000-årigt stenhuvud på 25 ton

Ett jättehuvud hittades, när man förundrade sig över en buktig slipad sten, som stack upp en dm ovan marken. När man började gräva omkring den, upptäckte man att stenen i själva verket var översta delen av ett stort stenhuvud — 3000 år gammalt — vägan- de 25,3 ton. Detta låg 2,75 meter lägre än dagens marknivå.

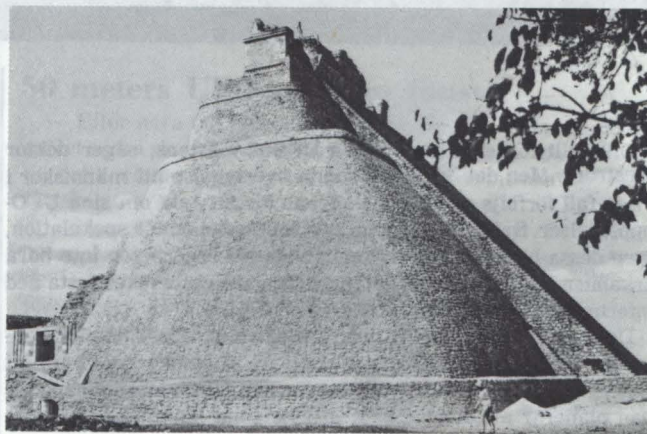
På en liten ö, en bit utanför kusten i mexikogolfen, som nu är obebyggd och öde har man hittat rikligt med urgamla små skulpturer och andra arkeologiska lämningar. Detta i en omfattning, att det är obegripligt. Rikedomerna på fynd bevisar, att ön för mycket länge sedan bebotts av åtskilliga tusen innevånare med en hög kultur. Det är bara det att ön är så "pytteliten", att den omöjligt kan ha livnärt mer än en bråkdel av denna folkmängd, än mindre utveckla en hög kultur på denna lilla yta. Den enda lösning som finns att tillgå, är att kulturen blomstrade där på en

AV CARL-ANTON MATTSSON

UFO-fenomen den 7 januari i år. Paret vistades i en högt belägen sportatuga och kunde således observera föremålen ovanifrån, mot skogen nedanför.

Detta eliminerar teorier om misatolkningar av ljusfenomen på högre höjd. Jenny Nordin berättar:

Trollkarlens pyramid i Uxmal. Experimentet med handklappning, som omtalas i texten, gjordes vid kryssmarkeringen.

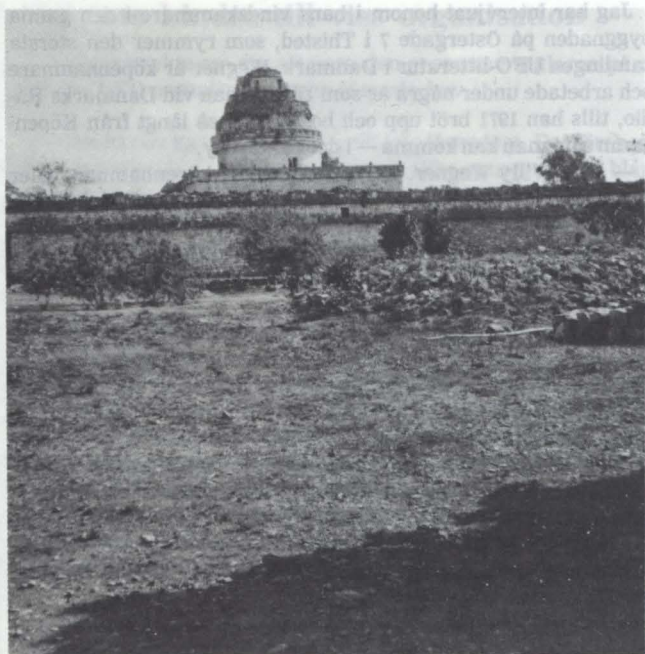

större landmassa, av vilken vi nu bara kan se den högsta terrängen av. Havsyntans höjning, när inlandsisen smälte, har dränkt den gamla kulturen.

Ruinstäder

Vi reste vidare till Mayafolkets kulturspridningsområde på Yucatán halvön. Mayafolket som invandrade söderifrån — närmast från Guatemalas regnskogar — flera århundranden före Kr (förmodligen tidigare ändå) tog i besittning Yucatánhalvön och har där efterlämnat många vackra ruinstäder. Många är numera restaurerade. Ett anmärkningsvärt exempel av deras kunnande fastnade vi för: Vi blev i Chitzen itza, av vår duktige guide (John Hedberg), uppmärksammade på ett märkligt fenomen vid den

Astronomiska observatoriet i Chitzen itza. Jämför gärna med Stockholms observatorium vad det gäller arkitekturen.

stora pyramiden (kastellet). Om man står c:a 20 meter framför pyramidens framsida och klappar i händerna, uppkommer en effekt man inte har väntat sig. Cirka en sekund efter varje klappning med handflatorna, sjunger hela pyramidtoppen med ett fågellik melodiskt ljud. Ljudets svängningstal uppskattar jag till mer än 12 000 svängningar/sekund. Detta låter överkligt, men var och en som besöker platsen kan frambringa samma effekt hur många gånger som helst. Pyramiden (se bild) är byggd av kalksten med ett stentempel på toppen. Templet har en öppning framåt och består invändigt av flera A-formade valvrum. Denna effekt är ett exempel på Mayafolkets stora kunnande som byggmästare med ett vetande som gått förlorat för oss. Fungerade hela pyramiden som en jättelik flöjt?

Ännu tydligare effekt

Vi åkte vidare till nästa ruinstad, som var Uxmal, och provade handklappningen även där — framför trollkarlens pyramid — och till vår förvåning hördes ljudeffekten (se bild) vid denna pyramid ännu tydligare. Detta var en rejäl överraskning för alla närvarande, reseledaren inräknad. Båda dessa ruinstäder och pyramider är byggda av Mayafolket. Tydligt utnyttjade de denna effekt vid byggandet av sina pyramider. Processionsvägarna gick alltid framför pyramiden, så man kan ju föreställa sig processionen med trummor och andra slagverk få svar (från gudarna) via templet på toppen av pyramiderna.

De hade sannerligen sinne för effekter. Efter att ha läst om Viktor Shauburger i boken *Det levande vattnet* tycker jag att följande är värt att notera. Varför konstruerade Maya indianerna i sina tempelstäder vattenreservoarer som dom gjorde?

I staden Kabah har man påträffat rätt många reservoarer. Dessa var inbyggda i stora konstgjorda plattåer som hade tempelgårdar med tempel. En trattformad, ganska platt rundel fungerade som vattenuppsamlare vid regniga dagar. Ett rör i mitten

Ett av olmekernas berömda stenhuvuden. En vuxen människa når knappt upp till munnen på den jättelika skulpturen.

ledde ner vatten i reservoaren, som under markytan utvidgade sig som en glödlampa med lampfattningen uppåt. Underst i denna behållare fanns en öppning med ett rör som riktades neråt och utmynnade i en ny behållare av samma form som den övre behållaren. De två behållarna var alltså placerade ovanför varandra, som ett timglas. Detta är en intressant konstruktion gjord av ett folk för c:a 2 500 år sedan.

Märkligt bygge

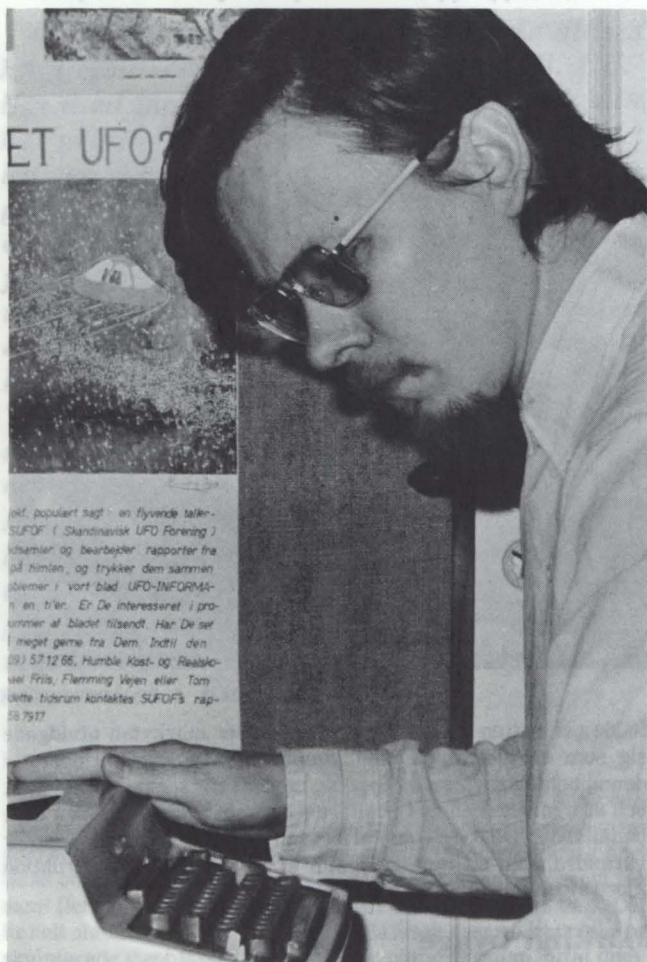
Olmekernas gamla tempelområde i La Venta, som numer är ett oljeindustriområde, är på ett sätt särskilt intressant. Det förhåller sig nämligen så, att en ruintempellänga är byggd exakt med riktning mot den geografiska nordpolen, medan huvudbyggnadskomplexet däremot pekar mot den magnetiska nordpolen. Det gäller mer än 15 byggnader. Det är alltså några graders differens mellan de två byggnadsblocken. Hur visste detta folk för 3 000 år sedan, var den magnetiska nordpolen var belägen. Hade dom kompass? Ja det är just vad de hade, hävdar några forskare. Man har till och med hittat kompassnålen av magnetsten i ruiner i närheten. Det är verkligen inget dåligt fynd.

De historiska tidsangivelserna kan inte hårdas, eftersom varje historisk plats av forskare och experter flyttas tillbaka i tiden mer och mer, vartefter nya fynd görs och nya dateringsmetoder används och justeras. Mycket tydligt var detta på antropologiska museet i Mexico City. Vår guide upplyste oss om, att den i museet upprättade dateringsskalan justerades i stort sett mellan varje besök som han gjorde med olika resegrupper i museet.

I Mexiko och Guatemala finns flera hundra pyramider i olika storlekar de flesta ännu ej utgrävda. Många ytterligare är inte ens upptäckta i de täta regnskogarna. I Europa tänker man på Egypten, när det blir tal om pyramider, men pyramidernas förlövade land är Mellanamerika.

Willy Wegner, dansken som fick statsstöd till UFO- forskning

INTERVJUARE: PER BORGAARD

Willy Wegner hoppas på att kunna skriva en bok om ufologer.

UFO-frågans inofficiella landsantikvarie i Danmark, den 31-årige Willy Wegner i Thisted på norra Jylland, är hitintills den ende som fått någon form av offentligt stöd till sitt arbete med problemet "de flygande tefaten".

Hans bibliografi över dansk UFO-litteratur från 1946 till 1970 blev för tre år sedan utgiven av Institutet för folkminnesforskning vid Köpenhamns Universitet.

Jag har intervjuat honom i hans vindsbalk i den gamla byggnaden på Østergade 7 i Thisted, som rymmer den största samlingen UFO-litteratur i Danmark. Wegner är köpenhamnare och arbetade under några år som tjänsteman vid Danmarks Radio, tills han 1971 bröt upp och bosatte sig så långt från Köpenhamn som man kan komma — i det karga Thy.

— Men Willy Wegner, oavsett om du är köpenhamnare eller thybo, vad får någon till att offra hela sin tid på att studera flygande tefat?

— Jag offerar sannerligen inte hela min tid på UFO. Tvärtom har jag börjat en försenad utbildning. För närvarande studerar jag vid gymnasiet i Thisted.

— Men du har satsat tusentals timmar på UFO-problemet?

— Ja, nog har jag det. Det började med att jag år 1965 blev medlem i Nørrebro UFO-grupp och fick uppgiften att framställa en medlemstidning. Senare drogs jag in i landets äldsta UFO-organisation, SUFOI (Skandinavisk UFO-Information) för att göra en engelskspråkig bullettin, som användes för utväxling med engelska och amerikanska UFO-tidskrifter. Sedan lade man ner denna publikation och jag fortsatte på egen hand, då med lös anknytning till FUFOS, som då hette Fredriksbergs UFO-Studiekrets, men som sedan bytte namn till Frit UFO-Studium och blev rikstäckande.

Tre timmar dagligen i två år

— Var kommer statsstödet in?

— Tillåt mig förklara, att det inte är fråga om något stort statsstöd. Då hade arkivet här haft helt andra proportioner. Men det är riktigt att jag fick kontakt med Institutet för folkminnesvetenskap. Professor Bødker fick klart för sig, att jag arbetade på en bibliografi över dansk UFO-litteratur från 1946, då "spökraketerna" över Skandinavien blev förstasiderubriker i tidningarna, innan någon hade uppfunnit uttrycket "flygande tefat", och till 1970. Han frågade mig om institutet fick ge ut bibliografien.

— Jag blev överlycklig för jag har aldrig drömt om att någon ville ge ut min bibliografi. Det är ju inte precis någon underhållningslitteratur utan helt enkelt en förteckning över vad som skrivits i ämnet under 24 år. Det är en uppslagsbok för speciellt intresserade. Vad honoraret angår, kom det i form av några friexemplar av bibliografien. Det var således inte mycket kött på det benet, men jag är mycket nöjd med att boken över huvud taget blev utgiven och finns i över hundra bibliotek.

— Hur lång tid tog det att sammanställa den?

— Jag hade arbetat med den i ett år innan jag fick kontakt med folkminnesforskningen, och den tog mig ytterligare ett år. Jag vet inte hur många timmar den kostade mig, men jag tillbringade i varje fall lång tid på Kungliga biblioteket bland gamla tidningslägg och mikrofilm. Det blev också en hel del resor runt om i Danmark för att forska i gamla tidningsårgångar.

— Men först och främst är bibliografien baserad på de pressklippssamlingar som ställdes till mitt förfogande. Det var i första hand SUFOI's stora arkiv, men också en rad privata tidningsklipp. I många fall var urklippen varken försedda med källanvisning eller datum så det var ett stort detektivjobb med att komma fram till deras ursprung.

— Mina expeditioner i sökandet efter källmaterial gällde först och främst perioden före 1957, då SUFOI startade. Skall jag försöka uppskatta hur lång tid arbetet tog så blir det tre timmars jobb dagligen under två år.

På de flesta böda djuren har man funnit sår på halsskallen eller bröstet. De verkar ha gjorts med en spj som förstört kött och ben. Illustrationen av STENDEK nr 22 1972.

Vill inte bindas till viss organisation

— Du har rykte om dig att vara den ensamme seglaren på de danska UFO-organisationernas jäsande hav.

— Det har du kanske rätt i. Jag vill inte låsas fast. Det förekommer ju vitt skilda uppfattningar inom olika grupperingar bland ufologerna. Den ena gruppen vet inte vad den andra gör och på det sättet ödslas en massa tid och krafter. Därtill kommer, att varje grupp utåt visar en ganska intetsägande fasad, så att man inte riktigt vet vad som utspelas bakom kulisserna.

— Vill det säga att du är förespråkare för ett samarbete?

— Avgjort ja. Det gemensamma för de olika UFO-organisationerna är, att de gärna vill informera allmänheten i UFO-frågan. Detta kan ibland få karaktären av missionering. Men man borde kunna enas om en grundläggande gemensam verksamhet. T.ex. en tidskrift, som först och främst vände sig till dem som inte är engagerade i UFO-problematiken, och i vilken man undvek att behandla problemets mera extrema aspekter, som i många fall kan skrämman iväg folk.

— Det närmaste som existerar i den riktningen är väl SUFOI's "UFO-Nyt". Om folk sedan blir engagerade, är det mycket naturligt, att de också kastar sig över de andra tidningarna, "UFO-Kontakt" och "UFO-Aspekt", som utges av resp. Dansk IGAP och Frit UFO-Studium. Grupperna borde också tillsätta en kommitté, som kunde koordinera deras forskningsarbete.

— De extrema aspekterna — är det amerikanen George Adamski, som påstod sig ha fortlöpande kontakt med högresta, ljushåriga och blåögda människor från Venus?

— Bland annat ja. Om man intresserar sig för UFO-problemet idag måste man trots allt inta ståndpunkten och erkänna, att man startade med Adamski. Jag var själv en ivrig anhängare av honom en gång i tiden. När George Adamski skrev att det fanns liv på månen, fanns det liv på månen, och därmed basta! Min skepsis har bara vuxit med åren, men det finns fortfarande människor som tror blint på Adamski.

— Vad är det, som trots växande skepsis får dig att fortsätta med UFO-forskningen?

— Det gör jag inte hela tiden. Då och då får jag en känsla, att jag lika gärna kan lägga av med det hela och istället syssla med någonting helt annat. Men OK, för det första är det en hobby.... varför samlar folk på frimärken? Det spelar också en viss roll att jag har en mycket tolerant fru. Hon är för övrigt bibliotekarie och var en ovärderlig kritiker, då jag iordningställde bibliografin. Men i själva verket är det nog ett historiskt intresse. Jag kan nästan gråta, när en gammal ufolog dör, och familjen, som oftast titat snett på hans intresse, kastar allt hans material i soptunnan. Sänd det hellre till mig, så blir det registrerat och inplacerat i rätt sammanhang.

— Vad menar du med det?

— Vad jag menar? Varför studerar en historiker historia? Jag tycker det är enormt intressant, om jag kan följa en UFO-grupp från dess tillkomst och fram till dess upplösning. Varför bildades den? Vad arbetade den med? Varför föll den sönder? Detta kan kanske också hjälpa nya grupper. Jag vill gärna göra en samling, som kan utgöra råmaterial för framtida sociologer, psykologer eller folkminnesforskare.

Strider med varandra

— Betyder det att du kommit fram till någon förklaring på, att de människor, som är intresserade av att lösa UFO-problemet, råkar i luven på varandra? För utomstående verkar det milt sagt idiotiskt att lilla Danmark har tre UFO-organisationer som bekämpar varandra?

— För ufologernas vidkommande har den närmaste förklaring jag känner till kommit från en amerikan vid namn Donald Warren, som har gjort en sociologisk undersökning av UFO-grupper i USA. Han kom fram till att gruppernas ledare inte är socialt avvikande utan människor, som är överkvalificerade för sitt vardagsjobb. Därför söker de ett ansvar på fritiden. Ett ansvar på hobbyplanet, som inte är för tungt, t.ex. som ledare i en UFO-organisation.

— Jag vet inte om denna teori också inrymmer mig själv, men det kan vara en förklaring till, att ufologer har en tendens till att splittra upp sig i många konkurrerande organisationer.

— För andra är det nog snarare trivseln med att komma tillsammans med meningsfränder, som är främsta orsaken att de dras till grupperna. För dem kunde det lika gärna ha varit en bridgeklubb, bortsett från, att ufologer generellt är mycket öppna för nya impulser och därför också intresserar sig för en hel del annat än UFO.

Frestande att tro på rymdvarelser

— Det finns många teorier om UFOs ursprung. Vad tror du själv, Willy Wegner?

— Att en stor del av observationerna är feltolkningar av ganska naturliga fenomen. Men det finns kvar en hård kärna av närobserverationer, där folk tydligt har kunnat se fönster och nitlar i farkosten. Och förutsatt att dessa observatörer inte ljuger, ligger det nära till hands att tro, att UFO:n verkligen kommer från världsrymden. Men ärligt talat, det är och förblir en trossak, intill dess man själv eventuellt råkar ut för en upplevelse av denna art.

— Men när du själv ser så skeptiskt på problemet måste det vara på sin plats att fråga, vad du vill uppnå genom att engagera dig så hårt i ämnet?

— För det första drömmer jag om att någon gång skriva en bok kallad "Ufologer i Danmark", en historisk redogörelse. Jag vet inte om det någonsin kan realiseras, och det kanske också blir en tämligen torr historia.

— För det andra vill jag gärna utvidga mitt arkiv här i Thisted, som jag kallar Dansk UFO-Center, till ett landsarkiv, dit folk kan vända sig för att få konkreta upplysningar. Antingen det är en journalist som önskar bakgrundsmaterial till en artikel, en folkminnesforskare, som söker material om ämnet, en tillfälligt intresserad som vänder sig till ett bibliotek, eller en ufolog. Och här är jag lika glad om ufologen kommer från SUFOI, IGAP, FUFOS eller kanske en fjärde UFO-organisation. Jag bryr mig inte om etiketter.

Willy Wegner gör en liten paus och slutar intervjun med ett brett leende:

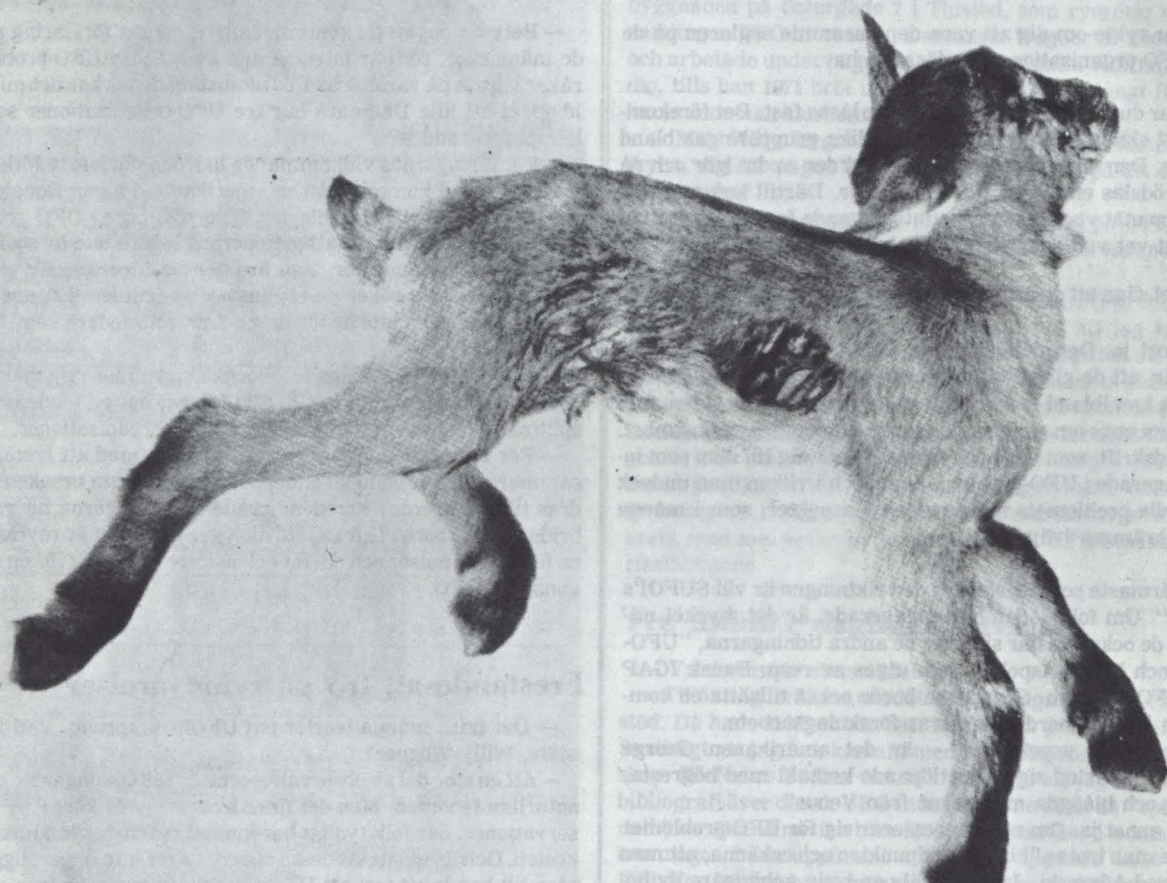
— Skulle ufologen sedan ge sig iväg och lösa gåtan, skulle jag bli utom mig av glädje. Men jag är helt belåten, bara han får med sig några fakta att arbeta vidare med.

Översättning: Thorvald Berthelsen

UFO och oförklarligt avlivade djur

Av S. ROBIOU LAMARCHE

På de flesta döda djuren har man funnit sår på halsen eller bröstet. De verkar ha gjorts med en syl som förstört kött och ben. Illustrationen ur STENDEK nr 22 1975.

Det är många gånger man ser ett samband mellan UFO-observationer och död eller försvinnande bland djur. Det berömda Snippy-fallet, då man hittade en stympad häst i Alamosa, Colorado, USA i november 1965, sammanföll med UFO-observationer i denna del av USA.

Från januari 1974 började rapporter strömma in, som handlade om mystiska dödsfall bland djur i olika delstater i USA som Kansas, Nebraska, Iowa, South Dakota, Colorado, Oklahoma och Minnesota. Den 4 mars 1975 skrev The New York Times, att man i norra Texas och Oklahoma hittat många döda och stympade djur.

Guvernören i Oklahoma, David Boren, hade ordnat en utredning med anledning av detta. I många fall hittade man djur med saknade organ, t ex öra, tunga, näsa, svans eller könsorgan, och de var bortskurna på ett professionellt och perfekt sätt. Detta var vad en medicinprofessor vid Minnesota University förklarade efter obduktionerna. Det märkliga var dock att djuren inte hade en droppe blod i kroppen, det verkade som om någon hade sugit blodet med en spruta.

På ön Puerto Rico inträffade från februari till juli 1975 många liknande händelser och de sammanfaller med UFO-observationer och andra liknande fenomen. Våra utredningar har tagit lång tid med många intervjuer, laboratorieanalyser och annat arbete.

Mystiska dödsfall

De första fallen inträffade omkring den 25 februari 1975. Från detta datum började det komma rapporter från byn La Moca. I slutet av mars inträffade dödsfall även i Aguadilla och andra orter.

I mars månad hade folk börjat prata om "El Vampiro de Moca" (Mocavampyren). Nyheterna kom på förstasidorna i tidningarna. En av de första förklaringarna var att ormar hade dödat djuren. Dr Juan A Rivero från Puerto Ricouniversitetet forskade i de olika fallen och den 22 mars konstaterade han att det inte var ormar, som hade dödat djuren.

Polisen och jordbruksdepartementet trodde, att en abnorm person låg bakom, men kunde inte hitta någon. Dr Rivero sade, att det inte kunde vara en vampyr (fladdermus) och polischefen sade: — Jag tror inte på vampyrer! Man fick således ingen officiell förklaring.

Under april månad hände märkliga saker omkring huvudstaden San Juan och UFO:n observerades på olika håll. I juli månad hittades flera djur dödade på samma platser vid Moca. Annu har man inte hört någon officiell förklaring från myndigheterna.

Vad händer på Alnön?

Skrämmande statistik

Följande anmärkningar bör man beakta:

1. Djurens död inträffar alltid på kvällen och fram på morgonen.
2. I de flesta fall varken hör eller ser djurägaren något anmärkningsvärt.
3. I några fall vaknade djurägaren av att det hördes ett starkt skrik och ibland ett flaxande ljud, som om det skulle komma från en jättefågel. I få fall säger ägaren sig ha sett ett konstigt djur fly från platsen.
4. Orsaken till djurens död verkar vara ett sår som de fått. Men storleken på såret är inte tillräckligt stort för att orsaka döden.
5. Såret verkar vara lika i de flesta fall. Det ser ut som om det hade gjorts med en syl, som förstört kött och ben. Storleken av såret beror på djurets storlek. Bland fjäderfä blir det 6 mm i diameter och bland getter 25 mm. Det mest intressanta är att det inte finns en droppe blod omkring såret. Det verkar som om "instrumentet" kunde suga ut kött, blod, organ etc. I de flesta fall har man hittat sår på halsen och bröstet.
6. Många djur hade nacken avbruten. I några fattades något organ. Dr Angel de la Sierra, biofysiker vid Puerto Ricouniversitetet, studerade fall nr 12. Det fattades ett öra och han kunde konstatera att det var snittat i samma riktning som man använder vid kirurgi, när man opererar.
7. I några fall har ett urval skett bland olika arter. I en hönsgård, där det fanns olika sorters fåglar, hade bara en bestämd sort blivit dödade, medan andra fåglar inte fick ett sår.
8. Genom statistik kan vi räkna de olika djurgrupperna:

Kycklingar, tuppar, hönor etc	182 stycken	57,8 procent
Ankor	40	12,7
Getter	33	10,5
Kaniner	20	6,4
Gäss	18	5,7
Kor	8	2,5
Får	5	1,6
Grisar	3	1,0
Hundar	3	1,0
Katter	1	0,3

Den största procenten tillhör fåglar i allmänhet och speciellt inhägnade djur.

9. Händelserna har inträffat lika mycket på landsorten som nära städerna.

10. I fallen 7, 15, 22, 23 och 37 säger sig ägaren ha sett ett konstigt djur med mycket hår, som sprang från platsen. Man har även hört ett starkt skrik som från en stor fågel.

I fall nr 7 förlorade Cecilio Hernandez, 65 år, 35 hönor under några nätter. Sista natten såg han, vad han beskriver som "en långhårig hund, utan huvud och ben", som springande avlägsnade sig uppåt bergen, utan ett ljud. Hernandez sade: — Aldrig har jag sett något liknande... det var som en stor ullhög som sprang, utan ben.

11. Vid andra tillfällen har folk sett konstiga flygande djur.

Maria Acevedo, som bor i Barrio de Maria, i Moca, hörde en natt klockan 00.30 i början av mars ett konstigt ljud på boningshusets plåttak. Något gick och hackade på taket, varefter det hördes ett förskräckligt skrik och besökaren flög iväg.

Fruktansvärt
från okänd
rymdarkost
skrämde USA-polis
lid i

Pellin Marrero de Rexville, som bor i Bayamón, berättade för tidningarna, att han sett en stor vit kondor, som flög ovanför byn den 25 mars.

Den 26 mars blev byggnadsarbetaren Juan Muniz Feliciano i Barrio Pueblo vid Moca, anfallen av ett otäckt djur vid 22-tiden.

— Det var ett otäckt grådjur med många fjädrar och lång tjock hals. Det var större än en gås och vägde minst 15 kilo, berättade han.

Djuret flög iväg och mannen klarade sig undan med blotta förskräckelsen. Samma dag såg Olga Iris Rivera och hennes kamrat Barbara Pantoja vid Caserio Publico Nemesio Canales, en jättefågel som flög bland molnen.

12. De flesta fallen blev undersökta av polisen, men de har inte offentliggjort någonting om sina undersökningar.

Gatfulla fall

Följande hände på Hector Vega Rosados lantgård: Den 18 mars hittade Vega två döda getter, som hade var sitt sår under halsen och på ena frambenets övre del. Dagen efter upptäckte han, ännu mer förvånad, att tio getter var döda, sju var sårade och tio hade försvunnit spårlöst.

Luis Urbina, radiakexpert vid civilförsvaret, uppmätte radioaktivitet på platsen. Några dagar senare uppmätte Mildred Caban 0,005 på samma plats. Vår undersökning den 22 visade normal radioaktivitet.

Herr Vegas bondgård ligger på ett öppet fält och det finns endast en liten väg, som går till byn Pueblo de Moca. Det finns inte elektricitet på platsen och vem som helst kan tänka sig, hur svårt det skulle vara, att komma dit utan vägvisare. Största svårigheten, väl framme, skulle vara, att på öppna fälten jaga ifatt kreaturen och döda dem med hjälp av en syl. I några fall går såren rätt igenom djuren från sida till sida. Herr Vega tror att det är en abnorm person som orsakat djurens skador och död, men polisen vill inte uttala sig om det.

Herr Buenaventura Bello råkade ut för följande: Innan han gar och lägger sig brukar han ge mat till sina gäss, som han har bakom sitt hus vid San Juan. Så gjorde han också omkring klockan 00.30 den 5 april, men märkte då, att en av hans hundar, en tik, som alltid följde honom, ville stanna långt bakom. Hon skällde hela tiden på något.

Morgonen efter hittade herr Bello sina tio gäss och tre kycklingar döda. De låg utlagda som i en cirkel och han upptäckte att var och en hade två runda sår, ca 6 mm i diameter, och fjädrarna omkring såren var borta. En gås låg vid grannens hus med huvudet borta.

Herr Bello ringde till polisen som gjorde en undersökning. Även jordbruksdepartementet tog med sig några gäss för obduktion. Efter händelsen vågade inte hundarna gå bakom huset, men efter några dagar förlorade de denna rädsla.

Det skall påpekas att herr Bellos sovrum ligger på baksidan mot hönsgården. De här fåglarna är mycket högljudda, men denna natt hörde mannen ingenting. Tisdagen den 8 april stod han och lagade mat när han hörde ett mycket högt ljud. I samma ögonblick började hundarna skälla, som om något fanns i närheten. (Fortsättning följer.)

Källa: STENDEK nr 22 1975

Oversättning: Juan Manzanares

Fruktansvärt ljud från okänd rymdfarkost skrämde USA-polis i bil

Av S. ROBIOU LAMARCHE

Den 25-åriga vicesheriffen William Brown från Wyoming-distriktets västra patrullområde har mött ett skrikande UFO!

UFOt dök ner från skyn och svepte förbi hans patrullbil på bara ett 30-tal meters höjd, medan det fyllde bilen med ett "härresande, skrikande ljud".

Ännu otroligare var — trots att sambandsmikrofonen var frånslagen — att det öronbedövande ljudet sändes över vicesheriffens radio till högkvarteret som låg 3,6 mil längre bort.

Staten New Yorks bästa elektronikexperter, som mycket noggrant undersökt en bandinspelning av ljudet, som gjordes vid polishögkvarteret, är fullkomligt förbluffade och ur stånd att identifiera det på konventionell sätt.

— Det var verkligen ett skrämmande ljud, säger vicesheriff William Brown. Jag har aldrig i mitt liv hört något liknande detta.

Vicesheriff Brown var enligt högkvarteret i Wyoming den förste av flera poliser, som observerade det UFO, som figurerade i sammanhanget.

Det var den 21 oktober 1974 den märkliga händelsen inträffade. Klockan var några minuter i tre på natten, och vicesheriff Brown patrullerade längs en övergiven landsväg nära Perry Center, en stad omkring 1,5 mil öster om Buffalo. Han var på väg tillbaka till högkvarteret via staden Warsaw, då det oförklarliga hände.

— Plötsligt svepte ett bländande ljus ner mot mig i samma riktning som jag körde, berättade vicesheriffen. Jag kunde inte se vad det var, trots att natten var klar. Och innan jag hunnit börja fundera på det meddelade högkvarteret över radion, att jag skulle åka in till Perry Center och åtgärda ett klagomål. Jag vände bilen och hade en fart av omkring 30 km i timmen, när det mystiska ljuset passerade över mig igen.

— Den här gången såg jag det bättre. "Saken" befann sig mindre än 15 meter ovanför mig, men den var så starkt lysande, att jag inte kunde se dess form. Jag kunde bara se ett lysande, gulaktigt ljus som lyste upp den omgivande landsbygden.

— Några sekunder senare fylldes bilen av ett skrämmande ljud. Ett högfrekvent klagoskrik, som varade i flera sekunder.. jag blev fasansfullt rädd. Oljudet pinade mina öron. Min första tanke var, att sambandsmikrofonen var påslagen och orsakade rundgång, men en kontroll visade att den var avslagen.

— Jag ska villigt erkänna, att jag blev fruktansvärt rädd. Jag körde in till vägrenen och bara satt stilla i bilen i flera minuter..

Kort efter Browns dramatiska möte med UFOt, såg flera andra poliser hur det svepte fram över himlen några kilometer österut i Livingston-området.

Vicesheriffen Salvatore NiCastro berättade hur UFOt lekte "katt och råtta" med honom under en snabb och i det närmaste otrolig biljakt.

— Varje gång jag ökade farten, hann föremålet upp mig. Och när jag saktade ner gjorde föremålet detsamma. Ändå höll jag en fart mellan 60 och 180 km i timmen!

NiCastro befann sig strax söder om Genesco, några kilometer öster om Warsaw, när han fick syn på föremålet.

— Det var massivt och saknade navigationsljus, drar han sig till minnes. Det föreföll att befinna sig på en höjd av mellan 15 och 20 meter över marken och på ett avstånd av 1,2 km. Jag följde efter det i 20 minuter, innan det ökade farten och försvann utom synhåll.

Trafikpolis Rolland Barnardt från Genesco, som såg föremålet tillsammans med Livingstons vicesheriff David Heins, berättade:

— Föremålet såg ut som en rund boll. Det var starkt lysande. Plötsligt såg det ut att försvinna, och vi trodde att det var borta. Men några minuter senare blev det synligt igen, lika stort och lysande som tidigare. Det var fullkomligt häpnadsväckande. Till en början var jag upphetsad och nyfiken... men så erfor jag en kuslig känsla. Jag blev rädd för det.

Vicesheriff Brown, som fortfarande var skakad av det mystiska ljudet som fyllt hans bil, fick först då han kom tillbaka till högkvarteret veta, att radiopolisen Dennis Quackenbush hade hört det fruktansvärda skriket över hans sambandsradio.

— Det lät varken som förvrängningar eller störningar, berättade Quackenbush när han spelade upp bandinspelningen av ljudet för en reporter från tidningen Enquirer.

Ljudet börjar på en låg ton, ökar skarpt i ett "pinande" läte tills det är så högt, att det nästan inte kan höras och sänker sig sedan till den vanliga låga tonen. Merle Demerly är en elektronikexpert vars bolag installerar och underhåller polisradioutrustning. Han har tillsammans med två andra ingenjörer tillbringat många timmar med att försöka identifiera det mystiska ljudet.

— Vi har helt avfärdat möjligheten att vicesheriff Brown på egen hand skapat ljudet, säger Demerly. En sådan sak är omöjlig, om man inte har tillgång till mycket invecklade elektroniska instrument. Ett test med oscilloskop visade, att det inte rört sig om rundgång och att inget tekniskt fel av något slag uppstått.

— Jag kan inte förklara, hur ljudet kunde sändas över polisradion, som ju är specialtillverkad för att stöta bort främmande signaler. Det hela är häpnadsväckande!

Sheriff Adam Capwell från Wyomingdistriktet, vicesheriff Browns chef, säger:

— Det finns inget sätt Brown kan ha använt för att bluffa oss.

(Källa: National Enquirer 21/1 1975. Övers och bearbetn:

J. O. Sundberg

Vad händer på Alnön?

I nr 3/76 kunde vi läsa om Birgitta Wikströms UFO-observation den 5 februari på Alnön vid Sundsvall. Ön tycks ha blivit en intressant plats för dessa besökare.

En rad iakttagelser har gjorts under senare tid och UFO-Sundsvalls utredningsgrupp presenterar här en sammanställning.

Torsdagen den 12 februari 1976 klockan 19.00 observerade en person, som vill vara anonym, här kallad B, ett UFO på Alnön. Iakttagelsen gjordes i ett område som kallas för Säter.

B, som var ute och gick med sin hund, fick plötsligt syn på en starkt lysande ljuspunkt på hög höjd i öst, ca 40–50 grader över horisonten. Hon stannade och studerade den, i hennes ögon, underligt stora "stjärnan".

Under tiden som hon studerade detta i ca 15 minuter, passerade ett flygplan på väg söderut. Enligt B flög planet bakom ljuspunkten och hon kunde höra ljudet från planet när det passerade.

Plötsligt började fenomenet röra sig mot B, samtidigt som det sänkte sig. Ljusstyrkan mattades av och föremålet blev alltmer likt en skugga, som närmade sig. I början av observationen tyckte sig B se ett rött blinkande ljus intill föremålet. Objektet kom ned över en äng i kanten av ett skogsparti och färdades bara ett par meter över marken.

20 meter från B stannade föremålet. Det var nu större än en bil och inget ljus kunde iaktas. Konturerna var mycket diffusa och något ljud kunde inte uppfattas. Däremot kunde B, sedan föremålet stannat, under detta se ett antal ljusstrålar eller "antennar" riktade mot marken. Dessa strålar hade en brandgul färg.

På observationsstället finns ett dike omgivet av meterhöga buskar, som börjar 40 meter från den plats B stod. Dessa går sedan mot skogsbrynet ca en halv km längre bort. B är säker på att föremålet svävade över marken så att buskarna befann sig bakom det. Vidare finns en stor gran ca 20 meter från observationsplatsen och föremålet befann sig i jämnhöjd med denna gran.

B började känna sig illa till mods och tänkte springa in på en gårdsplan, som fanns i närheten, när föremålet plötsligt började röra sig mot norr mycket sakta. Samtidigt som det började röra sig tändes ett rött blinkande ljus på vardera sidan av föremålet. Dessa röda ljus blinkade hela tiden under det att objektet färdades norrut, tills B ej längre kunde se det. Det hade då skogsbrynet

som bakgrund och passerade mellan ett par gårdar, innan det försvann.

I början av observationen slet sig hunden och sprang sin väg, men detta är ingenting ovanligt, eftersom den brukar göra så ofta. Hunden återkom, sedan föremålet hade försvunnit, men visade då inga tecken på oro.

Eftersom objektet färdades på låg höjd med röda blinkande ljus, utfördes en mindre operation dörrknackning i området. Denna gav inget resultat.

Torsdagen den 4 mars 1976 klockan 07.30 observerade taxiägare Stig Karlson ett föremål i luften över Hartung på Alnön. Karlson var denna morgon på väg för att hämta skolbarn, när han såg ett kopparfärgat föremål. Han stannade bilen och hann lagom ta sig ut för att se föremålet försvinna mot norra Hässjö med hög fart.

Formen var rund och något tillplattat och det passerade ljudlöst på ett avstånd av ca 300 meter.

Tisdagen den 30 mars 1976 klockan 20.30 observerade Bo Eriksson i Raholmen på Alnön ett föremål. Han berättar:

— Jag skulle tillsammans med en kamrat gå till min mor och dricka kaffe. Hon bor i en gård ganska nära. Under promenaden dit fick vi på ungefär 400 meters avstånd se ett föremål, som på låg höjd, ca 15 meter, och med låg hastighet färdades i riktning mot restaurang Vindhem, utefter stranden. Vi såg det i ca en halv minut, innan det försvann bakom ett skogsparti.

— Jag gick hem och hämtade en kikare och stod länge på platsen för att få syn på det igen men såg inget. Sedan ringde jag lotsen på Spikarna, men han hade inget sett på sin radar. Min kamrat som är privatflygare blev mycket konfunderad.

— Föremålet hade röda lampor som gick i en halvcirkelformad kupa. Det var övervägande lamporna som var synliga och de var små och många. Storleken på föremålet var ungefär som en personbil. Det färdades från söder mot norr och av det hördes inte ett ljud.

Bo Eriksson är mycket undrande över vad det kan vara som han såg, men tycker att han börjat få en viss observationsvana. Vintern 1975 såg han på samma ställe ett liknande föremål. Den gången gick det också mot norr. Han uppmärksammade då ett fräsande ljud, just innan föremålet blev synligt. Eriksson stod kvar och tittade i tio minuter och då kom ytterligare ett, eller samma, föremål farande i samma riktning. Vid årsskiftet såg Eriksson och ytterligare några personer samma typ av föremål på samma plats igen. Det flög på samma kurs som tidigare men utan något ljud.

Bo Eriksson anser att det är rena lyckträffen, att han sett det flera gånger. Han har aldrig tittat efter några spår vid strandkanten eller märkt några störningar på el eller telefon och han tror att det är samma föremål som han sett varje gång. Vid alla dessa tillfällen har det varit mörkt, klart väder och vindstilla.

Onsdagen den 31 mars 1976 klockan 20.05 observerade Leif Ahlin tillsammans med hustrun Birgit och dottern Pernilla vid Raholmen ett föremål som gjorde en markant kursändring. Han berättar:

— Jag hade varit och hämtat min fru på hennes arbete. När vi kom hem råkade jag titta upp mot himlen, kanske därför att min granne Bo Eriksson hade sett ett UFO kvällen innan.

— Döm om vår förvåning, när vi får se ett föremål komma farande. Klart och lysande rörde det sig från väster mot öster. Det kunde ju vara en satellit, men det märkliga inträffade, att det plötsligt gjorde en tvär kursändring och satte iväg mot syd. Vi kunde följa det i ca 2 minuter och det avgav ett fast vitt ljussken.

"Elektrisk chock" kastade flicka till golvet

— Illinoisungdomar skakade
av märklig UFO-upplevelse

På kvällen den 21 december 1974, vid omkring kl 23.30, lämnade Kim Lloyd, Rodney Walta och Jeff Walta Darmstadt på väg tillbaka till New Athens. De åkte i västlig riktning — natten var klar med fullmåne och klara stjärnor. Kim körde, Rodney satt i framsätet bredvid henne och Jeff i baksätet.

Sex och en halv kilometer väster om Darmstadt blev de plötsligt varse ett skarpt ljus som lyste upp området omkring dem. Rodney var den som först upptäckte ljuskällan. Han tittade ut genom bilrutan i riktning mot norr i omkring 45 graders vinkel och såg ett skarpt upplyst skivformat föremål sjunka. Upphetsat gjorde han de andra uppmärksamma på tingesten.

Föremålet sjönk nedåt i en vinkel och med framkanten i nedåtriktningen, varför man kunde se objektets ovalsida. Det var sannolikt sju till tio meter i diameter. Objektet hade roterande ljus längs nederkanten. Dessa lyste röd-gula. Det tycktes också finnas kabinluckor eller gluggar runt om föremålet. Det hade även något som påminde om antenner vilka stack upp på ömse sidor av den halvsfäriska kupolen och det tycktes som om antennerna möttes på punkt ovanför själva objektet. "Antennernas" färg verkade blåaktigt.

Objektet fortsatte sänka sig ner och tycktes liksom förbereda en landning i ett skogsområde ungefär 300 meter från den väg på vilken ungdomarna körde. Vid en punkt där objektet var ca 17 meter ovanför trädkropparna förlorade de det ur sikte för ett ögonblick på en terrängens lutning på den sidan av vägen.

UFO:n försvann

De kunde inte se skogspartiet och synfältet inskränktes därför under fem till tio sekunder. När vittnena på nytt kunde iakttaga skogspartiet var föremålet försvunnet. Den totala tiden från första ögonkontakten till det ögonblick då objektet försvann var inte längre än två till tre minuter — motsvarande en körsträcka av omkring 1,5 kilometer.

Vittnena var så säkra på att objektet hade landat att de började köra omkring i området i ett försök att lokalisera det. De kände sig så säkra på att det endera hade tagit mark eller fanns strax ovanför någonstans inom området, att de om de fortsatte letandet inom borde de ha en chans att finna det. Efter trettio till fyrtio minuters fåfängt sökande gav de upp och körde till New Athens.

I New Athens träffade de några vänner och övertalade också dem att göra sällskap tillbaks till området för ytterligare sökande efter objektet. Återigen sökte de igenom området i ungefär en timmes tid. Då hade deras vänner tappat intresset och återvände till New Athens. Kim, Rodney och Jeff ville ännu inte ge upp sökandet. De fortsatte att köra runt ännu en stund och parkerade slutligen bilen med avsikt att därifrån hålla utkik efter några tecken från sin försvunna UFO eller annat som eventuellt kunde ge sig till känna.

Undersökning av området

W I Mills genomsökte området mycket noga den 12 januari. Det var en vacker solig dag och det var mycket kallt. Marken var frusen men han underrättades av vittnena, att den natten då iakttagelsen gjordes hade det varit varmt och skönt ute och att marken hade varit mjuk. Han upptäckte inte några spår efter landning.

Samma dag som han var där, upptäckte han ett omfattande kalhygge inom skogsområdet ifråga. Mills var i sällskap med Rodney som på ett ungefär pekade ut platsen där objektet hade sjunkit utom synhåll för dem. Området var ca 17 x 30 meter och det kunde enligt Mills mycket väl ha varit platsen för landningen.

Oidentifierade spår

Undersökaren upptäckte spår som han inte kunde identifiera. Spåren började i en del av hygget och de slutade tvärt som om de hade gjorts av något eller någon som klivit ned på marken för att sedan vid en punkt, ca 12 meter därifrån, på nytt klivit upp på något. Spåren började och slutade abrupt.

Mills tog några fotografier av spåren. Spåren liknade hovavtryck eller tassavtryck, dock inte av något slag som han tidigare kände till. Mills har jagat en hel del och känner till de flesta viltspår och är helt säker på husdjursspår. Han är säker på att de inte var gjorda av sådana. Spåren tydde istället på någon två-bent varelse med steglängd på kanske en meter.

— Om jag skulle hålla jämna steg fick jag ta mycket utsträckta kliv. Efter undersökning av dessa avtryck skulle jag vilja säga, att spåren var tio till tolv cm breda och 17,5 till 20 cm långa. Jag hade tyvärr ingen linjal med mig för exaktare mätning, menar W J Mills i sin rapport.

Spåren hade ett djup av 2,5 till 3,5 cm i marken. Avtrycken var tillräckligt skarpa för att man skulle kunna se att de hade gjorts av en fot med flera tår. Mills kontrollerade med flera närboende inom området om deras eventuella syn- eller hörseliakttagelser för tidpunkten för UFO:s siktande. Men med tanke på att observationen gjordes i ett jordbruksområde, och med beaktande av tiden, kunde ingen kasta något ljus över ämnet.

Aktiviteten fortsätter

Under det att den första fasen uppenbarligen var över blev aktiviteterna den natten endast en början för Kim, Rodney och Jeff.

De hade parkerat sin bil vid en vägkorsning i riktning mot norr med vägen till Darmstadt i öst-västlig riktning framför bilen. Vid 4.30-tiden på morgonen den 22 december upptäckte de, i nord-ost på omkring 60 grader och mycket högt på himlen, ett ljus som till en början liknade en stjärna. Medan de iakttog det började ljuset rotera och hoppa. Det började också skjuta strålar nedåt under det att det närmade sig marken.

Under tiden för den första anblicken skiftade objektet oupphörligt färg, från grönt till rött. När objektet hade sjunkit ett tag tycktes det plana ut på omkring 17 meter ovanför trädkropparna. Dock var det fortfarande en bit bort, kanske 1,5 kilometer eller mer.

Objektet befann sig nu bara tio till femton grader ovanför horisonten ungefär nordostlig riktning. Efter en eller två minuter rör den sig tillbaka till omkring 45 graders höjd. Därefter börjar det röra sig framåt i riktning mot vittnena samtidigt som det växer i storlek. Objektet skickar ut ljus-

stråle i riktning mot marken. Strålen bryts oavbrutet och tycks aldrig beröra marken. Rodney anmärkte "att det var liksom att hålla kvicksilver; det delades upp i kulor och förenades sedan igen på något vis".

Vid den tidpunkten startade Kim, som körde bilen, och vän-
de västerut på Darmstadtvägen i riktning mot New Athens
och väg 13. Objektet ändrade då kurs och följde dem paral-
lellt på ett konstant avstånd av omkring 800 meter. Emeller-
tid är detta objekt definitivt inte likt det de såg först. Detta
objekt liknar en paj med en rad gula ljuspunkter runt botten-
sektionen av pajen och en rad med röda ljuspunkter runt
kantlinjen.

Ännu ett objekt

Under det att de närmade sig väg 13, där den korsar Darm-
stadtvägen, syntes objektet stanna över ett långt cylindriskt
föremål på marken. Vittnena beräknade detta föremål vara
minst 17 meter långt och kanske 1,5 till 2,5 meter i diam.
Cylindern hade ett pulserande orange ljus i främre änden och
ett grönt ljus där bak. När vittnena kom fram till vägkors-
ningen körde de in på väg nr 13 och i riktning nordost — mot
Rodneys hem. De förlorade då objektet ur sikte.

När de kommit fram till Rodneys hem var de samtliga i en
mycket uppjagad sinnesstämning.

Rodney gjorde i ett mycket upphetsat tillstånd gällande,
att han visste att objektet skulle komma att flyga över huset.
Mycket snart kunde också vittnena se att något slags ljus
lyste upp området kring huset. De var inte helt säkra på huru-
vida det var artificiell belysning eller dagsljuset. Klockan
var ca halv sex på morgonen och det var ännu för tidigt för
gryningsljus. Mills gissning är att det verkligen var arti-
ficiellt ljus som belyste området kring huset.

Hundarna betar sig konstigt

När Rodney tittade ut genom fönstret såg han att hundarna
betedde sig underligt. De låg på marken liksom hypnoti-
serade med tungan slappt hängande utanför munnen utan att
det minsta röra på sig eller ge några ljud ifrån sig. — Jag vill
skjuta in här med anmärkningen att när jag var där på sön-
dagen den 12 januari skällde dessa hundar oupphörligen och
jag upplystes om att de alltid ger skall så fort någon eller
någonting närmar sig. Denna morgon gjorde de dock ingen-
ting alls, säger Mills i sin rapport.

Vid ifrågavarande tidpunkt tyckte Rodney att han hörde
ljud uppifrån taket och möjligen också ifrån källaren, ljud
vilka han på något sätt satte i samband med UFO:n. Ingen av
övriga vittnena är emellertid säkra på att de hörde de åbe-
ropade ljuden — men Rodney insisterar på att han hörde
dem. Han var nu i en sinnesstämning som närmast kan be-
skrivas som hysterisk.

En elektrisk chock

Plötsligt och utan förvarning blev det en enorm elektrisk
chock i huset med en sådan styrka att en liten femårig flicka
Susie, som satt i en stol, kastades i golvet. Alla barnen i huset,
det fanns flera i familjen och samtliga kände av chocken.

Rodney gick fram till fönstret, drog undan rullgardinen och

såg UFO:n botten när den sakta lämnade området strax
ovanför huset. Den rörde sig i nordlig riktning som om den
följde järnvägsspåren vilka går i nord-sydlig riktning.

Vid den tidpunkten var också fru Walta väckt och Rodney i
hysteriskt tillstånd. Hon försökte lugna ned honom och få reda
på vad som egentligen pågick. Hur damen kunde ha sovit rätt
igenom hela händelsen beskrivs av vittnena som helt ofatt-
bart. Men uppenbarligen hade hon sovit hela tiden.

Hennes omsorg om Rodney och hans sinnesstillstånd fick
henne att ringa läkaren och bestämma tid för besök av Rod-
ney för att få lugnande medel. Hon förde också Rodney till
läkaren vid omkring kl halv åtta eller åtta samma morgon.
När Rodney hade berättat för doktorn vad som förevarit,
frågade denne honom "vad han hade rökt för något".

Analys

Mills egen analys av detta särskilda fall, baserat på två
mycket långa intervjuer med vittnena, är den att de hade
varit med om de två händelser som de återgett. Han kan inte
själv avgöra huruvida den händelse som inträffade efter det
att de kommit hem till Rodney är faktisk eller inbillad p g a
den exalterade sinnesstämning som ungdomarna befann sig i
redan vid hemkomsten. Det finns dock en del omständigheter
vilka styrker Rodneys påståenden av händelsen vid hans
hus:

1. Hundarnas beteende och det faktum att de inte skällde
som de normalt skulle ha gjort.

2. Ljuset som lyste upp området runt huset kl 5.30 på mor-
gonen. Det kunde inte vara gryningsljuset.

3. Den elektriska urladdningen som kändes av fem vittnen
även om fru Walta inte kände av den eller i varje fall icke
väckte henne.

— Dessa omständigheter borde övertyga om att det verk-
ligen försiggick något annat i sinnevärlden än inbillning,
dock förvånar det mig att endast Rodney synes ha hört de
ljud vilka berättas om, säger Mills.

— Rodney är också den ende som sett UFO:n när den läm-
nade huset och det faktum, att alla de övriga vittnena inte är
helt säkra på att det som sagts har hänt vid huset, lämnar det
hos mig ett starkt ifrågasättande av denna fas i händelseut-
vecklingen.

— Jag tror att det är mycket viktigt att vi inte glömmet
bort det exalterade sinnesstillstånd de tre ungdomarna var i
när de anlände hem och vid vilket tillfälle de också berättade
för barnen om nattens äventyr.

Källa: Skylook, maj 1975

Översättning: Thomas ü Orr

Informationsevenemang — Paneldebatt

Kumla: Söndag 14 nov. kl. 12.00 i Folkets Hus

Örebro: Samma dag kl. 16.00 i Rudbeckska skolan

FRI ENTRE

Har det hänt nå't?

— Illinoisingdomar skakade av märklig UFO-upplevelse

Tidigare år har antalet inrapporterade iakttagelser kraftigt sjunkit till ett minimum under somrarna. Denna sommar har varit annorlunda genom att rapporteringen hela tiden hållit ett jämnt flöde.

Mycket av detta resultat får tillskrivas det faktum att UFO-Sverige och dess medarbetare blir ett mer och mer känt begrepp runt om i landet. Allmänheten blir mer och mer medveten om att iakttagna fenomen snabbt skall inrapporteras och fler och fler vet vart de skall vända sig.

Detta beror på att distriktschefer, fältforsare, lokala UFO-grupper och enskilda medlemmar agerar utåtriktat och informerar om UFO-Sveriges verksamhet i bl a lokalpressen. En honör för dessa idéella insatser!

Här följer ett urval från över hundra rapporter. Övriga har kunnat avskrivas som misstolkningar av kända objekt.

Statistiskt intresserade kan t ex ta fotokopior på dessa sammanställningar och sedan pussla in retroaktivt redovisat material fortlöpande. Vidare gör man då egna mellan rubriker för det material som redovisas i större fristående artiklar.

SOM EN OVAL MANE

Västmand, Fagersta 4 juni 1976 klockan 23.00.

Ett sammanboende par från Söderbärke rapporterar följande. Mannen berättar:

— Vi var på hemväg från Fagersta och befann oss vid infarten till Högbyn, då vi uppmärksammade en starkt lysande fläck på himlen. Jag trodde först att det var månen men hade samtidigt en undermedveten känsla, att månan inte lyser med det där starka skenet.

— Det var ett vitt sken som jag aldrig tidigare sett. Som jämförelse kan jag säga, att det var som att stå bredvid en kvicksilverlampa och titta rakt in i den. Föremålet var mindre än månen och hade en svagt oval och suddig kontur, som omgavs av en ljus-röd gloria.

— Jag svängde in bilen mot vägkanten och stannade. Då började föremålet att flytta sig och försvann snett bort från oss bakom ett moln. Hastigheten med vilket det försvann var ungefär som ett propellerplans och den totala observationstiden va ca två minuter.

FÖREMÅL MED FÖNSTER

Gästrikland, Gävle 7 juni 1976 klockan 00.15

En 18-årig flicka och hennes pojkvän iakttog från ett fönster i Bergby centrum, med utsikt över E4, ett ovallt starkt vitlysande föremål över skogsbruket. Dess högra del var avsmalnande och utefter hela sidan syntes liksom fönster som minskade i storlek ju närmare den avsmalnande delen de fanns.

Efter att ha betraktat objektet i ungefär en halv minut såg paret att det starka skenet avtog och övergick i rött, samtidigt som hela föremålet tonades bort.

— Det såg inte ut som om det flög iväg utan det bara försvann, säger flickan.

STÖRRE ÄN FULLMANEN

Uppland, Enköping, 9 juni 1976 klockan 22.00 och 22.30

Fabrikör Ivar Karlsson berättar för vår representant Aaro Laine i Enköpings UFO-förening:

— Jag var på väg mot Enköping längs Strängnäsleden tillsammans med min fru och tre barn. I närheten av vattentornet, alltså i nordlig riktning, upptäckte vi ett ljusklot större än fullmånen.

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

— Till färgen liknade det en urblekt apelsin. Vi betraktade det i ungefär fem minuter och då inträffade det märkliga: klotet upplöstes som i ett moln och bara försvann! Det var helt klart och molnfritt på himlen.

En halvtimme senare iaktogs fenomenet av en annan familj på fem personer. En 37-årig fru i sällskapet berättar:

— Vi var i bil på hemväg från Uppsala, då vår 13-åriga son upptäckte någont konstigt i backspegeln. Vi befann oss då ca 2 km nordväst Långtora kyrka.

— Vi stannade och steg ur bilen och såg nu ett stort ljusklot med starkt tilltagande sken i gulvitt-rött. Efter ca en minut sloknade det, men efter bara några sekunder kom det igen med lika starkt ljussken. Det var som en svag rök eller aura omkring, och det tycktes stå stilla i sydostlig riktning.

— Efter ytterligare någon minut försvann det plötsligt spårlost. Vi kunde inte uppfatta något ljud och det var helt klart och vindstilla.

FLYGCHEF RAPPORTERADE UFO-IAKTTAGELSE

Medelpad, Bergforsen 10 juni 1976 klockan 20.30

Flera personer uppmärksammade tre intensivt lysande föremål norr om samhället. Vår utredare Loy Solli i UFO-Sundsvall har talat med två av observatörerna: flygchefen på Härjedalens Fjällflyg K G Backlund och elektriker Pertti Nieminen. Herr Nieminen berättar:

— Jag råkade titta upp och såg först något som liknade ett hål i ett moln, men upptäckte genast att det var två starka ljus. Första tanken var att det rörde sig om ett flygplan som gick in för landning, men ljusen gick isär och höll hög hastighet mot mig.

— Efter en minut såg jag tre starka ljus som stannade på ett avstånd av 7 till 8 kilometer. Ljusstyrkan blev enormt kraftig och ljuspunkterna började röra sig uppåt och nedåt. Ljusskenet varierade i styrka. Sedan försvann ljuspunkterna med en gemensam hastig manöver uppåt in i molnen. Hela observationstiden var ca två minuter och jag kunde inte uppfatta något ljud.

Flygchef K G Backlund berättar:

— Vid inspektion av bryggor vid älven tittade jag uppåt och fick se tre ljuspunkter som liksom droppade ned från ett stort moln. Föremålen ökade sin ljusintensitet under molnet och började röra sig i sidled, så att de bildade en triangelformad formation.

— Det första föremålet utvecklade ett kraftigare ljussken och ändrade sitt läge, så att det stod mera på högkant. Samtidigt framträdde i ljusskenet en ellipsform. Föremålen försvann upp i molnen igen och endast en diffus gas syntes.

— Efter några minuter återkom de tre objekten igen på samma ställe. Jag kunde då inte följa det hela, eftersom jag skyndade till en kiosk för att ringa meteorologen på Midlanda och uppmärksamma honom på iakttagelsen.

— Ljuspunkterna som var väl synliga mot det mörka molnet 80 grader över horisonten i norr hade en uppskattad hastighet som ett jetplan på 3 till 4.000 meters höjd. Storleken bedömer jag som täckande en ärtä med utsträckt arm.

Övriga uppgifter: Temperatur 7 grader, molnhöjd 3.000 meter, vindhastighet upp till molnhöjd mellan 15–18 knop. Inga flygplan var uppe vid tillfället. Meteorologen på Midlanda rapporterade störningar på radarn, vilka han anser hörrörde från ett åskväder i nordväst.

UFO lågsniffade över Köping för 50 år sedan

LJUSKLOTET KOM IGEN PA MIDSOMMARAFTON

Uppland, Enköping 25 juni 1976 klockan 23.37

Fabrikör Ivar Karlsson iakttog denna natt någonting som han anser vara liknande fenomen som han såg den 9 juni:

— Hela familjen observerade fenomenet under uppskattningsvis fem minuter, då det befann sig över Haga slott. Färgen var denna gång mera gulröd och starkare.

Ett gift par i 50-årsaldern iakttog samtidigt fenomenet från sitt köksfönster på Lillebergsgatan och mannen berättar för vår representant Aaro Laine:

— Vi hade varit ute. Jag satt nyss inkommen med en kopp kaffe vid köksbordet. Plötsligt fick jag se ett runt rödlysande klot komma farande i söder. Efter det stora följde tre mindre klot i samma färg.

— Jag ropade till frugan och tillsammans såg vi kloten i ungefär 15 sekunder. Sedan liksom slocknade de och försvann helt. Det var klart väder och molnfritt.

STILLASTAENDE BALLONG?

Jämtland, Östersund 28 juni 1976 klockan 12.55

Banktjänsteman Jan Krusaa från Odense i Danmark befann sig på semester vid Frösön och han berättar för utredarna i Odense UFO-grupper:

— Jag och min fru hyrde en stuga med utsikt mot flygfältet och jag följde med blicken ett tvåmotorers flygplan som kom västerifrån.

— Plötsligt såg jag under planet, fast en bit ifrån, en mindre grå tingest på väg mot syd. Det blåste ca sju sekundmeter och jag trodde det var en ballong. Jag följde den med blicken, då den plötsligt stannade och blev stående helt stilla. Samtidigt började den lysa med ett svagt rött ljussken.

— Jag rusade in i stugan efter min kikare och tillsammans med min fru höll jag den lysande skivan under uppsikt i mellan fem till sex minuter tills den försvann bakom molnen. Den hade då stått stilla i nära fem minuter trots blåsten!

SOM ETT GLASKLOT MED SATURNUSRING

Södermanland, Sparreholm 29 juni 1976 klockan 23.15

Köpmän Svante Granmyre med fru Greta gjorde en märklig iakttagelse under ca fyra minuter och han berättar för vår representant Ake Englund:

— Vi satt ute på vår balkong som vi brukar göra på kvällarna, när det är skön luft, då min fru plötsligt uppmärksammade mig på fenomenet. Det var ett stort runt föremål, mycket större än fullmånen, med ett enormt lysande sken. Det kom från väster.

— Jag tyckte att den runda kulan hade ett band runtomkring ungefär på mitten. Jag tyckte också att det var konstigt med detta stora föremål, som var så enormt upplyst, och jag väntade mig att få höra ljudet från det. Men inte en tillstymmelse till den minsta lilla susning kunde förmärkas.

— Det kanske landar tänkte jag, men så blev inte fallet, utan det fortsatte med ungefär en helikopters hastighet mot öster. Jag fick den uppfattningen, att det gick ganska lågt men på grund av det mycket starka ljusskenet kunde jag inte uppfatta någon färg på föremålet.

Fru Granmyre berättar:

— Jag uppfattade det som en stor kula gjord av glas och från denna kom det enorma skenet. Jag följde det med ögonen så långt jag kunde se det tills det efter några minuter försvann i öster.

— Det jag såg gjorde ett nästan kusligt intryck på mig.

SKÖLDPADDLIKLANDE FÖREMÅL

Västmanland, Kopparberg 4 juli 1976 klockan 01.30

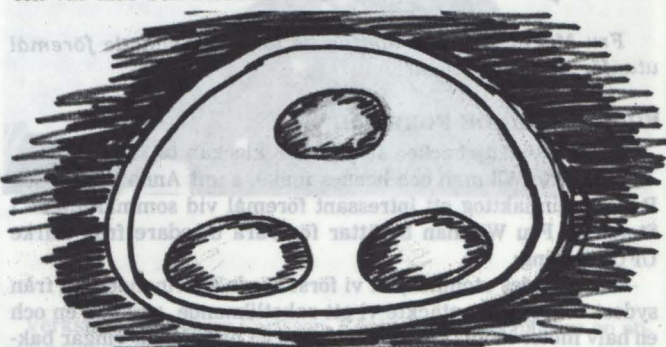
Fru Gunhild Synowicz rapporterar följande iakttagelse som hon gjorde tillsammans med sin dotter Nina:

— Vi var ute och bilade på natten, därför att min dotterdotter var kinkig på grund av tandsprickning. Vi åkte runt på måfå för att hon skulle somna av bilfärden. Då vi kom upp på ett backkrön vid ett ställe som heter Backarna, ropade Nina, att det var flygande tefat på himlen. Jag började skratta åt henne, men stannade i alla fall bilen.

— Jag fick då se två sköldpaddliknande föremål på himlen — den första hade liksom en svans. De var grå till färgen och vi tittade på dem en stund medan de flög med helikopterfart vid horisonten i öster.

— Vi fortsatte med bilen till nästa glänta i skogen och fick då se fem likadana farkoster i rad efter varandra. Nu blev vi lite rädda och begav oss från platsen och fortsatte ned mot samhället.

— Totalt såg vi föremålen i ungefär fem minuter och de såg stora ut, men jag kan inte jämföra dem med någonting. Natthimlen var klar och molnfri.

Enköping 4 juli 1976

VITT OBJEKT MED TRE HALVKLOT

Uppland, Enköping 4 juli 1976 klockan 08.40

Fru Elna Ahnlund iakttog under ca en minut ett intressant föremål och hon berättar:

— Jag satt vid köksbordet i min lägenhet, tre trappor upp, på Slänbärsvägen. Jag hade utsikt mot norr och himlen var helt molnfri.

— Plötsligt fick jag se ett vitt föremål sväva fram i luften. Fönstret var öppet, men jag kunde inte uppfatta något ljud. Föremålets yta varken glänste eller lyste. Vad jag kunde se var det inte runt, utan brett nedtill och runtomkring i botten fanns ett vitt band. Undertill hade det tre utstående rundningar.

— Det är svårt att beskriva i ord, men jag fick uppfattningen att det var mycket stort. Jag har försökt illustrera det med en skiss. Det kom från väster och färdades mot öster.

CIRKLADE UNDER PASSAGERARPLAN

Uppland, bålsta 7 juli 1976 klockan 18.30

Tre personer på Skeppsvägen iakttog en märklig luftcirkus. En chaufför i 30-årsaldern berättar för Aaro Laine:

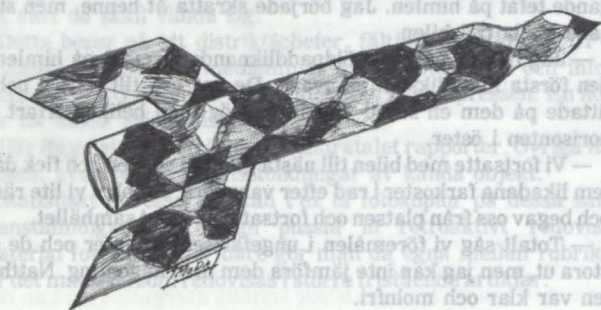
— Min fru och jag stod utomhus på gården, när en grannfru gjorde oss uppmärksamma på föremålet. Hon stod och tittade upp mot ett jetflygplan och frågade oss vad det kunde vara som färdades nästan lika högt som passagerarplanet.

Har det hänt nå't?

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

— Vi tittade upp och såg bara planet först, men sedan upptäckte vi ett runt föremål som gjorde flera cirklar under flygplanet. Vi uppskattade objektet som en blank kula och den återkastade tydligt solreflexerna under denna manöver.

— Flygplanet fortsatte mot sydväst medan det underliga föremålet flög mot nordost på rak kurs. Vi hörde inget ljud från det, men däremot från jetplanet. Vi kunde följa kulan, tills den försvann ur vårt synfält. Totalt såg vi den i ungefär fem minuter.

Fru Märta Wikman iakttog detta robotliknande föremål utanför Smedjebacken.

ROBOTLIKANDE FÖREMÅL

Dalarna, Smedjebacken 18 juli 1976 klockan 09.35

Fru Märta Wikman och hennes make, samt Anna Bohlin och Rune Hedin iakttog ett intressant föremål vid sommarstugan i Storsand. Fru Wikman berättar för våra utredare från Bärke UFO-förening:

— Vi vistades utomhus, då vi först hörde ett vinande ljud från sydost. Därefter upptäckte vi ett raketliknande, ungefär en och en halv meter långt, föremål i luften. Det hade korta vingar bakom till och nosen var spetsig, men med avsmalnande hals. Det var kamouflagemålat i färgerna svart, vitt och grått.

— Vi kunde tydligt följa föremålet i uppskattningsvis en minut och hörde hela tiden det vinande ljudet. Det flög på ett avstånd av ca 100 meter och gjorde en del kursändringar. Det gjorde en sväng åt höger och försvann sedan över sjön mot norr.

— Vädret var klart och sikten utmärkt och vi uppskattar föremålets hastighet närmast som en helikopters. Själv blev jag mycket förvånad och tror att det rörde sig om ett militärt föremål.

Anm.: Under senare tid har ett ökande antal liknande iakttagelser rapporterats till UFO-Sveriges rapportcentral. Möjligen kan det röra sig om RPV (Remotely Piloted Vehicles) d v s obemannade fjärrstyrda militära fordon. Detta är den senaste utvecklingen i stormakternas spionageverksamhet. RPV kan fjärrstyras via satellit och flyger på så låg höjd att radarbevakningen inte upptäcker dem. Karaktäristiskt är att de åtföljs av motorljud.

FÖREMÅL PÅ HÖG HÖJD MYSTIFIERAR

Bohuslän, Göteborg-Strömstad 20 juli 1976 klockan 08.10 till 22.00

Ett silverglänsande föremål, som beskrivs som ellipsformat, iaktogs av många människor under större delen av dagen. Både beteende och utseende mystifierar. En höghöjdsballong, t ex typ Skyhook, har ett påronformat utseende med spetsen nedåt. Såväl

polis som militär var inkopplade i spaningen, men eftersom objektet konstaterades befinna sig över norskt territorium vidtogs inga ytterligare åtgärder.

Vår distriktschef Bertil Bengtsson presenterar här en kort sammanfattning:

Klockan 08.10: Fru Elisabet Andersson, boende i Göteborg, iakttag vid denna tidpunkt ett strömlinjeformat, silverglänsande föremål som avlägsnar sig mot NV.

Markvinden var 230 grader 8 knop och vakthavande meteorologen vid Torslanda släppte upp en väderballong klockan 08.00. Denna drev rakt mot NO. Fru Anderssons iakttagelse kan möjligen förklaras med detta, trots motstridiga uppgifter beträffande väderstreck.

Klockan 12.35: Polisen i Strömstad meddelar att en stor silverfärgad ballong eller drake siktats vid Grönemad, syd Grebbestad. Den drev över havet in mot land. Ett föremål tycktes hänga under. Uppskattad höjd 500 meter.

Klockan 13.15: Polishelikoptern siktar föremålet och stiger till 3.000 meter. Ballongen befinner sig då fortfarande högt över polishelikoptern.

Klockan 13.40: Flygflottillen F7 i Sätenäs sänder upp en J37. Denna kan inte nå föremålet men piloten uppskattar att det befinner sig på 20.000 meters höjd.

Klockan 15.00: En militär radarstation fastställer föremålets position till Sarpsborg i Norge (4 mil rakt norr om Strömstad).

Elmer Johansson, radioamatör med signalen SM6EOP och boende 2 mil söder om Strömstad, iakttog föremålet mellan klockan 14 till 22. Under dessa åtta timmar höll han det under ständig uppsikt, både med och utan kikare, tills det förlorades ur sikte på grund av mörkret.

Det intressanta är att föremålet under så lång tid bibehållit en fast position och inte drivit med vinden.

NIO MÖRKA OBJEKT

Medelpad, Härnösand 24 juli 1976 klockan 21.00

Ett sällskap på nio personer, vilka befann sig vid Byviken, observerade nio mörka kroppar som flög i plogformation på en uppskattad höjd av 8 till 10.000 meter.

Formationen iaktogs under 14 minuter och observatörerna uppger, att ett av objekten var större än de andra. De nio föremålen var triangelformade.

TVA STJÄRNOR BÖRJADE RÖRA SIG

Jämtland, Storlien 11 augusti 1976 klockan 21.35

Fem KFUM-scouts berättar följande till rapportcentralen: — Vi var på fjällvandring ca 2 kilometer söder om Enafors. Det var god sikt och starkt månsken. Vi iakttog två lysande stjärnor, men efter en stund började den ena plötsligt att röra på sig!

— Den för iväg med jämn fart mot nordost, samtidigt som den började blinka. Efter ungefär en minut började den kvarvarande stjärnan också att röra sig på samma kurs som den första. Den senare blinkade inte, utan hade fast sken.

Anm: En timma senare iaktogs över hela mellansverige ett stort eldklot, som av UFO-Sverige bedöms vara en meteorit (observationstid ca 12 sekunder). Det märkliga är emellertid, att klotet stannade helt i ca sex sekunder och då ökade sin ljusstyrka. Därefter blev ljusintensiteten svagare och det upplöstes, fortfarande stillastående.

Husvagns campare skrämades av nattligt UFO

Detta föremål iakttogs av en mor och dotter i husvagn när det svävade över en sjö utanför Grängsberg.

Retroaktivt

TRE OBJEKT I FORMATION

Västmanland, Gytting 19 april 1976 klockan 22.40 och 22.52

Robert Englund tjänstgör som nattvakt och rapporterar följande iakttagelser:

— Jag tittade upp mot Karlavagnen och dess omgivning, då jag fick se tre ljusa punkter komma i formation på linje. De färdades från söder mot norr och storleken var något större än stjärnorna i Karlavagnen.

— I jämnhöjd med denna började de svänga kraftigt i sidled för att sedan åter färdas på rak kurs och försvinna.

— Efter ca 12 minuter kom de tre föremålen tillbaka med samma formation och inbördes avstånd. De flög då rakt mot sydost och försvann i den riktningen utan kursändringar. Vid båda tillfällena var observationstiden ca 10 sekunder och det var vindstilla, stjärnklart och molnfritt.

SEX FÖREMÅL PASSERADE

Västmanland, Gytting 24 april 1976 klockan 23.40

Denna lördagsnatt var det lätt molnighet men klar sikt rakt upp. Nattvakt Robert Englund berättar:

— Jag tittade upp mot zenit och lät blicken glida mot väster. Där såg jag en liten "stjärna" passera en större stjärna och efterhand såg jag en till och en till o s v tills det blev sex stycken, som flög i en cirkelformad formation.

— Jag trodde inte mina ögon utan tänkte, att nu har jag tittat för länge, så att allting tycks röra sig. Jag tittade mot marken och blinkade med ögonen en stund och såg sedan på nytt upp mot den plats där jag först upptäckte de sex föremålen. Där fanns de emellertid inte.

— Jag vred då blicken mot norr och kom så "ifatt" dem. Denna manöver upprepade jag tre gånger. För varje gång hade de kommit lite längre mot norr. Efterhand försvann de ur sikte bakom molnen. Jag uppskattar observationstiden till minst en halv minut.

POPMUSIK SOM UFO-INFORMATION!

Popmusik i UFO-Information. De flesta läsare ställer sig väl undrande men det har sin förklaring. Det har nämligen utkommit två LP-skivor som är av intresse för den UFO-intresserade.

Rick Wakeman, engelsk popmusiks klaviatur- och elektronikerunderbarn är här med sitt fjärde album betitlat "No Earthley Connection" (A&M). Skivan handlar enligt Wakeman om "ting som alla vet existerar men ingen vet varför de finns".

Vilka är då dessa ting? Jo, UFO, Bermudatriangeln, Atlantis, Stonehenge, reinkarnation o.s.v. Ämnen som visserligen tidigare musikaliskt behandlats, men då knappast så seriöst och helhetsmässigt som här.

LP nummer två är även den engelsk. Absolute Elsewhere heter gruppen som debuterar med albumet "In Search of Ancient Gods" (WB K 561 92). Ett teamalbum, inspirerat av Rich von Däniken. Reklamen kallar albumet unikt, om det musikaliska får lyssnaren själv döma. Däremot måste idén kallas unik.

Frank Östergren

UFO lågsniffade över Köping för 50 år sedan

Ivar Carlsson. Foto T Berthelsen.

Nytt riktmärke

När jag tittar ner mellan och startat motor, såg jag riktmärket. I sydliga riktning fanns nu riktmärket.

Verkstadsägare Ivar Carlsson, Köping, berättar här om en observation som han gjorde för 50 år sedan.

— Det var en septemberkväll år 1924 med vindstilla och fullmåne. Jag var på väg hem från en kamrat som bodde ca 1 km väster om Köping. Då jag kommit ut från hans bostad och hunnit gå ett litet stycke, fick jag se ett föremål eller någon slags farkost mellan stadens horisont och fullmånen, vilket stod ganska högt på himlen rakt i öster. Föremålet var inte runt utan äggformat och mera långsträckt, ungefär som en rugbyboll.

Vid en skenbar jämförelse med fullmånen, var längden densamma, medan jag uppskattade höjden till halva månens storlek. Farkosten gick sakta norrifrån mot syd. Det egendomliga var, att när den befann sig över Köpings norra del sänkte den sig på en gång ned med en rätvinklig höjdändring. Föremålet fortsatte sedan på samma kurs, men gick nu ganska lågt, uppskattningsvis 40–50 meter över stadens bebyggelse och med samma låga fart som tidigare. När den nått stadens södra del, där bebyggelsen upphörde, steg den igen men nu snett uppåt och intog det höjdläge, som den haft, när jag upptäckte den. Föremålet gick sedan med samma fart söderut tills det långsamt blev mindre och mindre tills jag inte längre kunde urskilja det.

Färgen kommer jag mycket väl ihåg. Den var ljus orangefärgad hela tiden och med kraftigt fast sken. Jag hörde aldrig något ljud under observationstiden, som varade ca 1 1/2 minut. Jag har sedan detta hända år 1924 då och då funderat över vad det kunde vara. Begreppet UFO fanns ju inte på den tiden. Det är först nu, sedan jag läst om dessa föremåls beteenden, som sambandet framstår.

Intervju: Thorvald Berthelsen

Månförare mötte UFO:s — men hur mycket döljer NASA?

Apollo 8 lyfte från sin startplatta vid Cape Kennedy den 21 december 1968 med astronauterna Frank Borman, James A Lovell och William A Anders ombord.

Tre dagar senare började Apollo-mannskapet det krävande arbetet att undersöka eventuella landningsplatser för framtida Apollo-resor till jordens naturliga satellit.

Men besättningsmedlemmarna fick mera att göra än de hade räknat med. Medan de befann sig på månens mörka sida, såg astronauterna ett enormt utomjordiskt föremål, som de fotograferade. Men när de kom förbi på nästa varv en och en halvtimme senare var föremålet borta.

Astronauterna uppskattade det ovanliga föremålets storlek till ca. 10 kvadratkilometer! Frågan är hur en sådan enorm "sak" plötsligt kunde försvinna — utan att lämna spår efter sig?

Senare fotografier av det aktuella området visade inga tecken på att något nyligen hade landat där.

Var det en rymdstation byggd av "mannen i månen"? Eller kan det ha varit en utomjordisk farkost, som kontrollerade Apollo-flygningen? Ingen vet säkert. Men om man tror, som många experter gör, att UFOs har varit i farten åtminstone sedan andra världskriget, bör föremålets storlek inte komma som någon överraskning. Inte heller dess förmåga att försvinna så snabbt bör förvåna, i synnerhet om man kommer ihåg att andra astronauter har sett dessa "oförklarliga" föremål utföra mycket ovanliga rörelser som 90-gradiga svängar vid hastigheter upp till 2 500 km/tim.

Man får intryck av att "de" är mycket mer avancerade än vi när det gäller rymdteknologi.

Apollo 10 kom med mera bevismaterial.

Astronauterna Thomas P Stafford, John W Yong och Eugene A Cernan startade den 18 maj 1969. Den 22 maj befann sig månmodulen "Snoopy" på 6,5 km höjd över månytan, främst för att testa landningsmanövern inför Apollo II:as månpromenad.

Plötsligt flög ett UFO upp rakt under Snoopy. Detta filmades av en 16 mm kamera, och bilderna tillfogades alla de andra tagna på Gemini, Apollo och Skylab-flygningar.

Apollo 11 startade den 16 juli 1969 med astronauterna Neil Armstrong, Michael Collins, och Edwin Aldrin Jr. På färdens första

dag siktades ett främmande föremål, svävande högt över jorden. NASA betecknade det fotograferade föremålet som oidentifierbart. Men detta var bara början. Dagen före den historiska månlandningen testades månmodulens funktioner, även 16-mm kameran. Aldrin filmade månens kratrar och slätter.

Plötsligt kom 2 UFOs i kamerans synfält, det ena till synes större och ljusare än det andra. De två föremålen flög horisontalt med mycket stor hastighet, men försvann plötsligt åt samma håll som de kom ifrån. Några sekunder senare dök de upp igen — de kom nu uppifrån — och stannade tvärt som för att låta sig fotograferas.

När föremålen fortsatte nedåt sida vid sida, såg Aldrin en lysande "gas" strömma ut mellan farkosterna. Det har spekulerats om detta kan ha haft något att göra med drivsystemet och möjligen ha varit något slags avgas. Så delade föremålen åter på sig och började stiga, varefter de försvann ur synfältet. Vid separationen tycktes de bli mera lysande och utstråla ett kraftfält, som bildade en dimartad gloria runt hela farkosten.

Medan detta filmades syntes också tio andra äggformade föremål framför kameran.

Naturligtvis offentliggjorde NASA inte dessa fotografier, utan såg noggsamt till att alla mystiska farkoster uteslöts från de bilder som utlämnades till tidningar och tidskrifter.

Fastän nästan varje besättning som flugit till månen har sett och fotograferat UFOs påstår NASA fortfarande, att sådana fenomen inte existerar. Men de medger, att några klassificerats som oförklarliga. NASAs PR-man Donald L Zylstra säger: NASA har inga anteckningar om UFOs men det har siktats föremål som astronauterna inte kunde förklara.

Gordon L Harris vid Kennedy Space Center påstår, att ingen information som kan bekräfta UFOs existens i rymden — inklusive rapporter från astronauterna — undanhålles allmänheten.

Samtidigt har många telefoniska UFO-rapporter antecknats där sedan 1967. Minst en händelse rörande UFO har undersökts av NASA i oktober 1973. Charles Hickson och Calvin Parker påstår att de den 15 november 1973 tvingades ombord på ett rymdskepp i Pasacagoula, Miss., och att de undersöktes grundligt av varsel, som de tror var robotar. "NASA skall undersöka" var rubriken i tidningsartikeln, som citerade sheriff Fred Diamond: "En vetenskapsman från NASA väntas hit denna eftermiddag (15 oktober) för att tala med Charles Hickson och Calvin Parker om deras påstådda besök ombord på ett UFO".

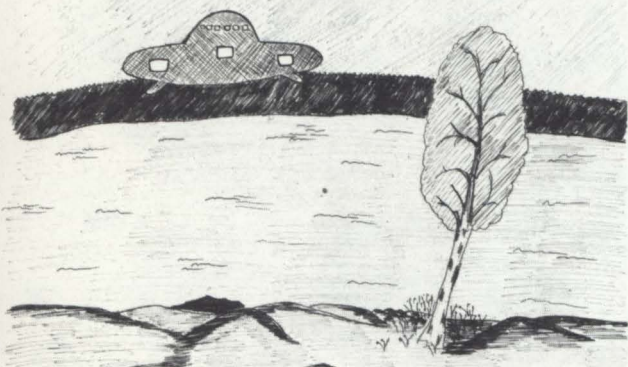
Två dagar senare sade kapten Dennis Parker från flygvapnets informationskontor i Washington följande: "Air force skulle endast undersöka om det förelåg direkt hot mot den nationella säkerheten, men ingenting som hotar vår nationella säkerhet har förevarit".

Fastän kaptenen medgav, att han inte kände till UFO-rapportens detaljer kom han med följande förklaring: "Det kan ha varit en reflex från planeten Venus eller ett flygplan som kommit ur kurs". Men han medgav att det skulle bli svårt att övertyga Parker och Hickson om att de hade varit ombord på planeten Venus eller ett flygplan. De skulle naturligtvis skratta åt en sådan förklaring. Inte heller tror man på temperaturinversioner, kometer, meteoror, väderballonger m m som förklaringar av UFO-fenomenet.

(Robert D. Barry i "Modern People")

Husvagns campare skrämdes av nattligt UFO

Detta föremål iakttogs av en mor och dotter i husvagn när det svävade över en sjö utanför Grängesberg.

En fru från Grängesberg, som vill vara anonym (här kallad Stål) blev vittne till en märklig händelse en söndagskväll i juli 1974. Hon såg ett fönsterförsatt föremål sväva över Södra Höörkens vattenyta under sammanlagt femton minuter.

Familjen Stål brukar sedan ett antal år tillbaka varje sommar tillsammans med goda vänner ha sina husvagnar uppställda på en campingplats vid Jankviken intill sjön Södra Höörken, strax utanför Grängesberg. Denna söndagskväll i juli 1974 hade familjen suttit och tittat på TV, när fadern Göran Stål vid 22-tiden kände sig trött, och gick till sängs. Modern och dottern stannade där emot uppe till sista TV-programmet hade tonat ut, varefter också de gick till sängs och somnade. Klockan var då ca 22.30.

Dottern som låg i husvagnens bakända som vetter rakt ut mot sjön, blev den som först fick syn på fenomenet, ett enormt ljus som väckte henne. Hela sjön med omnejd tycktes formigen bada i ljus. Ljuset lyste också in i husvagnen trots fördragna gardiner. Dottern gluttade lite på bakfönstrets gardin och fick en chock. Hon kastade sig ur sängen, och rusade fram till sin mor, väckte henne med andan i halsen:

— MAMMA! MAMMA! DET ÄR NAGOT KONSTIGT SOM LYSER UTANFÖR! KOM! KOM!

Mamman går fram till fönstret, drar isär gardinerna och får syn på UFO:n. Hon blir livrädd och kommer sig varken för att väcka sin man, eller sina husvagsgrannar. Drar för gardinen, men samtidigt är hon nyfiken, varför hon tittar igen, och nu mera ingående. Det som hon ser har formen av en stor hatt med vida brätten, och med en hög kulle på mitten. Den hänger helt stilla under hela observationstiden, som är 15 minuter. Den är silverfärgad, och har fyrkantiga fönster som det lyser ur. Den hänger ca 5–6 meter över sjön, 2 000 m från campingplatsen. Hela farkosten omges av ett enormt kraftigt rött ljussken som dock icke reflekteras tillbaka på den. Den hade även två ben.

Mor och dotter kunde inte uppfatta ett enda ljud under hela observationstiden. När föremålet försvann, blossade det bara helt plötsligt upp, varefter det var borta. Storleken på UFO:n uppskattades till ca 15–20 meter i diameter.

Dagen därpå tillfrågades grannarna om de hade sett något konstigt kvällen före. På det svarade de, att man överlag hade gått och lagt sig ganska tidigt på kvällen. Ej heller tillfrågade sommarstugeägare som bor runt sjön hade observerat något. På frågan vad observatörerna trodde sig ha sett, svarade man — ett "flygande tefat". Men man var inte säker.

Intervju och sammanställning: Niels Nielsen

Illustration: Monica Damm

Förbryllande föremål

Direktör Jonas Pontén befann sig i sin segelbåt ute på Hjälmarén sent på kvällen den 8 augusti 1975 och han lämnar följande redogörelse till vår representant Yngve Cornstig:

Jag befann mig på en ensamsegling från Nannberga till N Esundet, och hade lämnat Nannberga vid 20.30-tiden. Vinden var mycket svag och dessutom avtagande. Farten blev därefter. Det började mörkna och eftersom jag saknade kompass, tog jag i höjd med Gävören riktmärken för att i mörkret hitta Björksundet. Riktmärkena var två: En ensam, klart lysande stjärna rakt ovanför något, som jag då uppfattade som ett fönster i huset strax väster om Ö. Sundholmen, men som senare visade sig vara ankarljuset på en vid Ö Sundholmen ankrad segelbåt. Jag seglade i det tilltagande mörkret mot dessa riktmärken ytterligare några kilometer, ca tre, tills jag befann mig i Valöns fyrsektor. Klockan var då några minuter i 23. Det var rejält mörkt och jag beslöt mig för att ta ner seglen och fortsätta för motor.

Nytt riktmärke

När jag tagit ner seglen och startat motorn, sökte jag på nytt mina riktmärken. I syftlinjen fanns nu förutom stjärnan och "fönstret" ytterligare en, en ännu starkare lysande prick. Denna nytillkomna prick var större än de båda tidigare, svagt ellipsformad och lyste med ett varmt rödaktigt sken. Den rörde sig mycket sakta ovanför horisonten i riktning österut. Avståndet till föremålet kan jag inte uppskatta, bara att det föreföll befinna sig över land. Föremålet förbryllade mig — det rörde sig så jämnt och sakta — så jag stannade motorn för att ta mig en riktig titt på det. Det var alldeles vindstilla och inget ljud hördes.

Fortfarande lika sakta fortsatte föremålet österut. Ovanför Göksholmslandets östra udde — som jag i efterhand uppskattar det — steg föremålet lodrätt ett stycke, fortsatte horisontellt och sjönk sedan lodrätt till sin tidigare höjd. Allt detta skedde i samma, mycket låga hastighet som tidigare, men sedan fortsatte föremålet med mycket hög hastighet vidare österut och stannade på en punkt i linje med Valöns fyr. Avståndet till föremålet kan jag inte heller nu uppskatta, men mitt avstånd till fyren var ca 7 km. Föremålet föreföll stå strax ovanför fyren, lyste fortfarande med samma sken men hade inte den tidigare ellipsformen utan såg ut som en vanlig prick. Pricken stod alldeles stilla, lyste upp kraftigt två gånger — som blixtsken — och tonade sedan sakta bort. Och sedan var det inget mera. Kolsvart.

Jag hade tillfälle att iakttä det här fenomenet i ca 10 minuter och kände mig ganska tagen av det. Jag kunde inte hitta en vettig förklaring till vad jag såg. Det var vindstilla. Det hördes inte ett ljud. Jag var absolut ensam mitt på sjön. Och jag var spiknycter. Under hela återstoden av resan, som tog nästan två timmar i mörkret, försökte jag hitta förklaringen. Jag såg stjärnor och stjärnfall och bilar på stränderna men ingenting liknade det jag sett. Jag kan inte förklara vad det var.

new address • new address • new address • new

Please observe our new
address • bemerken Sie
bitte unsere neue Adresse
• remarquez notre nouvelle
adresse, s'il vous plait •
haga el favor de notar el
cambio de domicilio • noti
per favore il nuovo indirizzo:

UFO-INFORMATION
P.O. Box 16
S-596 01 SKÄNNINGE
SWEDEN

Affischera för UFO!

UFO-Information har tryckt upp två typiska UFO-motiv på A3 ark och — helt i blått. Du beställer dessa i paket om 10 st. för 10: — (fem av varje). OBS! Rekvisition kan ENDAST ske genom inbet. av nämnda belopp på Pg. 843 25-0 C.A. Jonzon. Skriv "affischer" på talongen.

